

39 Ko 1

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

KARJALAN JÄÄKÄRI

KORPISOTURI

Tarpeetonko?

KARJALAN JÄÄKÄRI 5 KORPISOTURI 26

Karjalan Jääkäripataljoonan, Jääkäripataljoonan Killan ja Karjalan Jääkäripataljoonan Reservialiupeeerikoulun oppilaskunnan lehti

Ilmestyy vuoden 1969 alusta lähtien 4 kertaa vuodessa

Irtonumeron hinta 3 mk.

”

Vastaava toimittaja:

V. Keskitalo

Talous/Ilmoitukset:

T. Tenhonen
os. Lehmo

Postisiirtotili Ku 7510

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta, Lehmo

Painettu: Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy / Offset
1968

Tämän lehden ilmoitushankkija toi nipun käsikirjoituksia ja kertoi samalla, että erään huomattavan tšekäläisen firman johtaja sanoi:

– Onko sellainen lehti kuin Karjalan Jääkäri yleensä tarpeellinen.

Sitäpä sietää miettiä.

Tällä hetkellä kiertää suloisessa Suomen maassa epäluokainen joukko ilmoitushankkijoita keräämässä (= keräämässä) ilmoituksia erilaisiin julkaisuihin. On tietenkin aiheellista kysyä, onko tämä tai tuo lehti yleensä tarpeellinen.

Jos lähdemme siitä, että joukko-osasto- ja aselajihenkilöä vaaliva kiltatoiminta on tarpeetonta, silloin ei tarvita tällaisia lehtiäkään. On kuitenkin niin, että asevelvollisuusajankana solmitut suhteet tuntuvat kestävän ja elävän ohi ikävuosien. Sodanjälkeinen nuoriso nauraa herkästi miehille, jotka muutaman lasillisen jälkeen alkavat puhua Kuuterselästä tai Raatteen tiestä, samalla kun he itse

vaimentavat keskustelun kertomalla suureen ääneen siitä kamalasta jotoksesta Karjalan Jääkäripataljoonassa.

Kun näin on, ja kun jokaiselle Suomen miehelle armeijassa olo muodostaa ikimuistettavan elämänvaiheen, niin annettakoon hänen purkautua. Eräs purkautumistie on kiltatoiminta. Tämän toiminnan muuan muoto on käsisänne oleva lehti. Ei siitä tullut ihan sellaista kuin olisi ollut tarkoitus, mutta koskapa lehdentekijä on tyytyväinen työnsä tuloksiin.

On hankalaa puhua itseltään selvästä asiasta.

Mutta puhukaa te. Tämän lehden palstat ovat avoinna kaikenlaisille mielipiteille. Muodostukoon tästä lehdestä vilkkaasti vaihdettavien mieliteiden foorumi.

Tätä kuitenkin toivon: ettei kukaan koskaan enää kysyisi, onko sellainen lehti kuin Karjalan Jääkäri yleensä tarpeellinen.

20. 11. 1968

Ville Keskitalo

”Karjalan Jääkäriin” lukijat ja ystävät

KarJP:n, sen killan ja RAuK:n lehden »Karjalan Jääkäriin» tämä numero ilmestyy pataljoonan vuosipäivän tuntumassa, juhlanumerona. Pataljoonan uutena komentajana olen iloinen saadessani näin lehtemme välityksellä tervehtiä lukijakuntaa: KarJP:n killan jäseniä, pataljoonan omaa henkilöstöä ja varusmiehiä sekä kaikkia ystäviämme.

Karjalan Jääkäripataljoonaa kolmen vuoden ajan komentanut everstiluutnantti Pentti Syrjä määrättiin keväällä RUK:n johtajaksi ja ylennettiin everstiksi 4. 6. 68. Pataljoona haluaa vielä näin lehdensäkin sivulla lausua kiitoksensa eversti Syrjälle.

Pataljoonan sisällä on kesän ja syksyn aikana jouduttu suorittamaan henkilöjärjestelyjä siirtojen, erojen ja eri komennusten takia. Tietoisena RAuK:n merkityksestä koko pataljoonan työille, on sen henkilökunta pyritty saamaan parhaaksi mahdolliseksi. Huollon sektorilla toimineita, kokeneita kenttämiehiä on ollut pakko ottaa tilapäisesti takaisin kouluttajan tärkeään tehtävään alokkaiden hyvän peruskoulutuksen takaamiseksi. Aliupseerikunta onkin suhtautunut oikein tähän tehtäväänsä ja ansaitsee siitä kiitokset.

Jääkäripataljoonan päätehtävä on koulutustehtävä: taitavien, fyysisesti ja henkisesti kestävien jääkärien kouluttaminen, mutta

myös siviilissä menestyvien miesten kasvattaminen. Tehtävä on monipuolinen ja vaativa. Vaativa se on erityisesti siksi, että kouluttajahenkilöstö on iältään verraten nuorta. Työmme onnistuu tarkoin suunniteltuna, hyvin valmisteltuna ja vakioharjoitteluun perustuen. Edelleen on huomio kiinnitettävä henkilökunnan kouluttajataidon jatkuvaan lisäämiseen ja harjoitusratojen edelleen kehittämiseen, sekä myönteisesti työhönsä suhtautuvan joukon luomiseen.

Pataljoonan varusmiesaines on pääosaltaan mallikelpoista. Järjestyksen ylläpitovaikeuksia ei ole ollut ja alokaskautena yleisesti todettu heikohko fyysinen kunto on saatu 8 kuukauden aikana riittävän korkealle. Eri keinoin on pyritty poistamaan osassa jääkäreitä yllättävän sitkeästi piilevä ujous ja arkuus, sekä luomaan mallikelpoiset suhteet ryhmänjohtajien ja jääkärien välille.

Jotta koulutustoiminta onnistuisi, tarvitaan sen tueksi hyvä huoltohenkilöstö. Ilolla olen todennut varastoilla, korjaamolla, sairaalassa ja ruokalassa vain hymyileviä työhönsä antautuneita työntekijöitä. Kaikki haluavat puhaltua yhteen hiileen. Näin pitääkin olla.

Koulutusolosuhteemme ovat mainiot, samoin majoitusolosuhteemme. Koulutettava aines on myös hyvää ja näin ollen työmme lopputulos

riippuukin meistä esimiehistä ja kouluttajista.

Lehtemme on saanut uuden päätoimittajan, tunnetun lehtimiehen Ville Keskitalon. Lukijakunta toivottaa Teille onnea.

Ehkäpä jo ensi vuonna saamme lehtemme toimitusperiaatteisiin eräitä parannuksia aikaan. Näkisin tärkeänä lehden levikin laajentamisen killan kaikille jäsenille pientä maksua vastaan, joka samalla olisi killan jäsenmaksu. Näin saataisiin pataljoonassa palvelevat varusmiehet, »vanhat jääkärit» ja ystävät sekä pataljoona neljä kertaa vuodessa kosketukseen lehden välityksellä kiltatyön saadessa enemmän laajuutta ja kantavuutta.

Kontiorannassa kuluneet viisi kuukautta ovat olleet tiedustelua ja tutustumista. Ilmielin olen todennut, että koko henkilökunnan henki on hyvä, luottamukselliset ja avoimet suhteet vallitsevat koko pataljoonan sisällä, työniloa on nähtävissä kaikkialla. Luottavaisin mielin jatkamme työtämme tietoisena maakunnan suuresta myötämielisydestä ja innostavasta panoksesta työtämme kohtaan.

*Pataljoonan komentaja
Everstiluutnantti
UNTO HUUHTANEN*

Karjalan Jääkäriin viime numeron ilmestymisen jälkeen on Karjalan Jääkäripataljoonassa tapahtunut komentajan vaihdos. Pataljoonan entinen komentaja evl. Pentti Syrjä siirtyi kesäkuun alussa Reserviupseerikoulun johtajaksi Haminaan ja hänen tehtävänsä otti vastaan 25. 5. 1968 evl. Unto Huuhtanen.

Komentajan vaihtumiseen liittyvät juhllaisuudet suoritettiin Kontiorannassa Kollaan Vasamalla. Joukko-osaston ilmoitti majuri Arto Taskinen ja varuskuntasoihtokunnan soitteassa Sibeliuksen Jääkärimarssia suorittivat entinen ja uusi pataljoonankomentaja paraatikatselmuksen.

Evl. Syrjä lausui puheessaan pataljoonalle mm., että puolustuslaitosasetus määrittää puolustusvoimain tehtäväksi rauhan aikana sotilaskoulutuksen antamisen, ruumiillisen kuntoisuuden harjoittamisen sekä maanpuolustustahdon kohottamiseen tähtäävän toiminnan. Aivan samoin kuin kansantaloudessa asetetaan yrittäjähenkilöyksityisen ja yhtiöiden yrittäjätoiminnan perusedellytykseksi samoin on puolustuslaitoksessa maanpuolustustahdot asetettava perusedellytykseksi maan menestykselliselle puolustamiselle ja kansakunnan vapauden turvaamiselle.

— Maanpuolustustahto syntyy, kun jokainen Suomen kansalainen katsoo omien henkilökohtaisten tavoitteittensa olevan sopusoinnussa

Komentaja vaihtui KarJP:ssa

kansakunnan päämäärien kanssa. Maanpuolustuksen piiriin sisältyy kaiken sen puolustaminen, millä kansan ja yksilön elämä ja olemassaolo taataan. Vapaus, ihmisarvo, turvallisuus ja hyvinvointo ovat juuri nykyajan ihmisten luonnollisimpia ja tärkeimpiä tavoitteita.

— Maanpuolustustahtoa kohottavaa toimintaa varten ei tarvita sotilaspukua, ei sotilaallista ajattelua. Siihen tarvitaan vilpittöntä halua

tehdä tämä maa elämisen ja siten myös puolustamisen arvoiseksi meille kaikille.

Puheensa päätteeksi ev. Syrjä kiitti KarJP:n upseereita, aliupseereita ja varusmiehiä heidän työtään isänmaan hyväksi.

Pataljoonan vastaanottopuheessaan evl. Huuhtanen lausui, että hänen nähdäkseen työn onnistumisen ulkoiset puitteet ovat erittäin hyvät. Loppu riippuukin meistä itsestämme, teistä reippaat jääkärit ja meistä kouluttajista ja esimiehistä. Yhteisesti ponnistaen saavutamme jääkärien arvolle sopivia koulutustuloksia, kehitämme edelleen taitojamme ja säilytämme sen ihmeellisen hengen, mikä on siivittänyt jääkäripataljoonia koko niiden toiminta-ajan, olipa sitten kyseessä rauhantai sodanajan olosuhteet.

— Otan vastaan Karjalan Jääkäripataljoonan komentajan tehtävät everstiluutnantti Syrjältä. Samalla lausun hänelle meidän kaikkien kiitokset arvokkaasta työstä pataljoonan ja koko toiminta-alueemme hyväksi. Olkoon onni myötä uudessa tärkeässä tehtävässä.

Paraatikatselmusta seurasi ohimarssi, jonka ottivat vastaan pataljoonan entinen ja uusi komentaja. Kutsuvieraat tutustuivat vielä Kollaan korsuun, minkä jälkeen siirryttiin lounaalle varuskunnan ruokalaan. Illalla oli upseeri- ja aliupseerikerhoilla komentajan vaihdokseen liittyvät juhlatilaisuudet.

Urho Salpio: JR 9 KILTA JA SEN TOIMINTA

1. Kestävät siteet, yhteisesiintymiset

Jatkosodan päätyttyä kotiutettiin marraskuussa 1944 JR 9:n reserviläiset eri puolille maata, lähinnä Pohjois-Karjalaan, josta pääosa rykmentin miehistä oli lähtöisin. Rykmentti (asevelvolliset ja kantanenkilökunta) siirrettiin myöhemmin Santahaminaan, mistä osa kantanenkilökunnasta hakeutui takaisin Kontiorantaan. JR 9:ssä palvelleista on vielä nyt toimessa Kontiorannassa kolme aseveljeä, vanhimpana KarJP:n huoltopäällikkö majuri A. Pesonen.

Yhteydenpito JR 9:n miesten kesken oli pitkän aikaa rauhan tulon jälkeen vähäistä ja hankalaa satunnaisten tapaamisten muodossa tapahtunutta. Aseveljet olivat hajaantuneet eri puolille maata, asunto-osotteita oli vain harvoista tiedossa. Asevelisiteet eivät kuitenkaan lopullisesti katkenneet. Olojen vakiintuessa alkoivat samoilla seuduilla asuvat aseveljet 1950-luvulla järjestää yhteisiä tilaisuuksia eri paikkakunnilla. Huomattavin kokous järjestettiin v. 1953 rykmentin vuosipäivänä lokakuun kuudentena, Syvärin ylityspäivänä, Helsingissä, missä noin 100 aseveljeä kokoontui yhteisten muistojen merkeissä. Käivattiin kuitenkin laajempaa kosketuksenottoa aseveljien kesken. JR 9 kokoontui v. 1955 Joensuuhun 700 miehen vahvuutena ja v. 1960 oli Joensuussa koolla 500 rykmentissä taistellutta rintamamiestä. Seuraavat kokoontumiset tapahtuivat sitten koko Kalpa-divisioonan puitteissa v. 1962 Joensuussa, jossa oli läsnä JR 9:stä 450 miestä, ja v. 1966 Kuopiossa 452 rykmenttiläisen matkustaessa Savon pääkaupunkiin. JR

9 vietti Killan järjestämän rykmentin 25-vuotispäivää joulukuussa 1966 Ilimantsissa 200:n rintamamiesten kokoontuessa yhteen muistelemaan rykmentin vaihteita. Tilaisuudessa esitti Pentti Veijola Kuopion Kalvan juhlista tekemänsä värifilmin »Kestävät siteet», joka osaltaan todisti, että sodan koettelemuksissa kehittyneet asevelisiteet säilyvät katkeamattomina. JR 9 Kilta järjesti 9.—11. 8. 68 kokousretken Pohjois-Karjalaan. Mukana oli kutsuttuina kiltalaisia eri puolilta Suomea ja Killan ulkopuolelta mm. Savo-Karjalan Sotilasläänin komentaja kenrm. Mikko Sisto, Joensuun Sotilaspiirin päällikkö ev. Arvo Roininen, KarJP:n komentaja evl. Unto Huuhtanen lähimpine apulaisineen sekä Sotainvalidien Veljesliiton, Res. ups. ja aliups. liiton ja Rukajärven suunnan edustajia. Retken aikana tutustuttiin Killan avustuskohteisiin Enossa, Lieksassa, Pielisjärvellä ja Ilimantsissa sekä Pankakosken tehtaisiin, ja pidettiin Suomen majalla kokous, jossa käsiteltiin ja tehtiin päätöksiä Killan toiminnasta. Ensi vuoden kesäkuussa kokoontuu jälleen koko Kalpa-divisioonassa Joensuussa monen JR 9:n miehen tavatessa silloin toisensa.

2. JR 9 Killan muodostuminen ja kehitys

JR 9:n eri kokoontumistilaisuuksissa muistettiin aina myös puutteessa eläviä aseveljiä. Vapaaehtoisin keräyksiin saaduilla varoilla voitiin avustaa muutamia heikoimassa taloudellisessa asemassa olevia rykmenttiläisiä ja heidän perheitään. Avustuksilla ei kuitenkaan ollut vielä laajempaa merki-

tystä. Aseveljien tukitoiminnan kehittämiseksi heräsi JR 9:ssä palvelleiden keskuudessa ajatus Killan muodostamiseksi toimimaan yhdysiteenä rykmentissä ja sille alistetuissa joukoissa palvelleiden, myös joukkojen piirissä toimineiden sotilaskotisisarten välillä, vaalimaan rykmentin perinteitä, avustamaan ja tukemaan vaikeuksiin joutuneita ensi sijassa omia jäseniä ja sotaveteraaneja tai heidän perheitään, pitämään kiinteätä yhteyttä rykmentin perustamispaikalla Kontiorannassa toimivaan Karjalan Jääkäripataljoonaan, jonka eräs perinnejoukko-osasto JR 9 on, ja osaltaan antamaan apua varusmiesten viihdytys- ym. toiminnassa. Alusta alkaen asetettiin perusehdoksi, että poliittinen toiminta ei kuulu Killalle ja että kiltatyössä jäsenet ovat samanarvoiset sotilas- ja siviiliarvoon katsomatta. Myös katsottiin ottaen huomioon valtiovallan hyväksymät voimassaolevat kansainväliset sopimukset tarpeelliseksi maanpuolustushengen vaaliminen jäsenistön keskuudessa. Tukitoiminnassa todettiin tarvittavan yhteistyötä joukko-osastojen (erikoisesti KarJP:n) ja Suomen Punaisen Ristin, Sotainvalidien Veljesliiton, Reserviupseeri- ja aliupseeriliiton sekä eri rintamamiesjärjestöjen paikallisten osastojen, muiden Kilttojen (lähinnä KarJP:n Killan), kuntien ja seurakuntien kesken. Kilttaan voivat siis kuulua JR 9:ssä ja sille alistetuissa joukoissa, mm. KevOs. 15:ssä ja PPK/7. D:ssä palvelleet aseveljet ja sotilaskotisisaret.

Edellämainittuihin päämääriin pyrkien ja annetuin toimintaohjein JR 9 Kilta perustettiin 26. 11. 1963 Helsingissä, aluksi rekisteröimättö-

mänä yhdistyksenä. Kilta valitsi itselleen johtokunnan ja toimihenkilöt, ryhtyi keräämään jäsenluetteloa eri puolilla maata asuvista aseveljistä, järjestämään yhteistilaisuuksia ja laatimaan suunnitelmia toimintakohteista, jotka rakentamistuen osalta suunnattiin Pohjois-Karjalaan. Ensimmäiseksi tukitoimenpiteeksi valittiin Pielisjärven Vieikissä asuvan Leo Leinosen uuden talon rakentaminen. Talo valmistui 1965 KarJP:n komennuskunnan suorittaessa työn ja Killan hankkiessa kaikki tarvikkeet. Organisaatio kehittyi edelleen. Joensuuhun perustettiin 1. 3. 66 Killan tukitoiminnan keskuselimeksi johtokunnan alainen Joensuun, myöhemmin Pohjois-Karjalan toimikunta, ja eri puolille maata asetettiin yhdysmiehiä. Vuonna 1967 valittiin johtokunnalle neuvoa antavaksi elimeksi Killan valtuuskunta ja toimikuntia perustettiin lisää. Nykyiset muotonsa Killan toiminta sai 30. 1. 68, jolloin Kilta hyväksyttiin ja merkittiin yhdistysrekisteriin nimellä JR 9 Kilta ry., kotipaikka Helsinki. Killan jäsenluettelossa on tällä hetkellä yli 1 200 aseveljeä, joista puolet Pohjois-Karjalassa asuvia. Jäsenluettelo on vielä puutteellinen ja sitä täydennetään jatkuvasti.

JR 9 Kilta ry:n organisaatio:

- 1. Johtokunta**, joka toimii Killan hallituksena. Puheenjohtaja Pentti Veijola, I varapuheenjohtaja Matti Annila, II varapuheenjohtaja Esko Tiilikainen ja 3 muuta jäsentä.
Toimikunnat: Tukitoimikunta, puheenjohtaja Pentti Veijola, 3 muuta jäsentä, Taloustoimikunta, puheenjohtaja Matti Annila, 3 muuta jäsentä, Järjestötoimikunta, puheenjohtaja Esko Tiilikainen, 3 muuta jäsentä.
- 2. Valtuuskunta**, toimii johtokunnalle neuvoa-antavana elimenä. Puheenjohtaja Arvo Virkkunen, varapuheenjohtaja Pentti Veijola ja 18 muuta jäsentä.
Toimihenkilöt: sihteeri, varasihteeri, taloudenhoitaja, kortistinhoitaja.
- 3. Alueelliset toimikunnat:**
Pohjois-Karjalan toimikunta, perustettu 1966 toimimaan johtokunnan alaisena tukitoiminnan keskuselimenä, edustamaan Kilttaa ja osaltaan ylläpitämään

kosketusta KarJP:hen ja muihin joukko-osastoihin, KarJP:n Kilttaan, aseveljiin ja Killan toiminnan tukijoihin. Puheenjohtaja Jaakko Simola Pankakoski, I varapuheenjohtaja Aimo Pesonen Kontioranta, II varapuheenjohtaja Kauko Olli Ilomantsi Kivilahti, sihteeri Urho Salpio Joensuu, rahastonhoitaja Toivo Konturi Joensuu, muina jäseninä Jaakko Räsänen Ilomantsi, Matti Poutiainen Joensuu ja Mikko Summala Joensuu. Kuopion toimikunta, perustettu 1967. Lisätoimikuntia perustetaan vielä kuluvana vuonna kaksi.

Tampereen toimikunta, Turun toimikunta.

- 4. Yhdysmiehet.** Eri puolille maakuntaa ja koko maata on asetettu yhdysmiehiä ylläpitämään kosketusta jäsenten ja toimikuntien kesken.

3. Killan tukitoiminta

Killan eräänä tarkoituksena on vaikeuksiin joutuneiden ensi sijassa omien jäsentensä ja sotaveteraanien tai heidän perheidensä avustaminen ja tukeminen. Kilta tukee rintamamiesten asunto- ym. rakennustoimintaa, antaa aseveljille vaa-

te-, jalkine- ja ruokatarvikeapua, erilaista työapua, muistaa heitä joulupaketein ja on mahdollisuksiensa mukaisesti pyrkinyt avustamaan KarJP:tä ja sen asevelvollisia koulutus- ja viihtystoiminnassa pieneksi kiitokseksi siitä työavusta, jota KarJP ja sen asevelvolliset ovat antaneet Killan rakennuskohteissa. Työssään Kilta on saanut runsaasti tukea eri laitoksilta, yrityksiltä, järjestöiltä ja yksityisiltä henkilöiltä.

Taloudellisesti merkittävämmäksi on muodostunut aseveljien rakennustoiminnan tukeminen. JR 9 oli pääosiltaan pohjoiskarjalainen rykmentti, koottu rajamaakunnasta, jonka elintaso on alhaisempi ja jossa puute kehityksestä huolimatta ilmenee suurempana kuin vauraimissa maamme etelä- ja länsiosissa. Tuen tarpeessa olevia kiltalaisia on täällä edelleen useita. Tietoisuus kaikista tästä, asevelvollisuusajan muistot 9. Pr:ssä Kontiorannassa ja muualla Pohjois-Karjalassa sekä sota-aajan aseveljeys JR 9:ssä ovat olleet syynä siihen, että **Killan rakennustukikohteet** vuodesta 1965 alkaen, jolloin toiminta sai organisoidut muotonsa, **ovat kaikki olleet Pohjois-Karjalassa.**

JR 9 Killan ensimmäiseksi tukitoimenpiteeksi valittiin 1965 Pielisjärven Vieikissä asuvan Leo Leinosen uuden talon rakentaminen. Talo valmistui KarJP:n komennuskunnan suorittaessa työn ja Killan hankkiessa kaikki tarvikkeet. — Kuvassamme työn suorittajat, KarJP:n jääkärit uudistalon seinustalla.

JR 9 Killan tukitoiminta rakennustyökohteissa 1965—68:

Vuosi	koh- teita	Työn suo- ritt.	Käyt. mies- työpv.	Työn arvo	Killan saamat rak.tarv. lahjoitt.	Killan käyttämät rahalahj.	Killan maksamat tarv.	laskut
1965	1	KarJP	460	13800 mk	6600 mk	2580 mk	—	mk
1966	1	KarJP	150	4500 »	1000 »	— »	1255 »	»
1967	12	KarJP	930	27900 »	4200 »	2800 »	2925 »	»
1968	17	(Yht.)	1280	33900 »	9240 »	750 »	5700 »	»
Yht.	31		2820	80100 mk	21040 mk	6130 mk	9880 mk	

Lahjoitusten ja maksettujen las-
kujen summa on **37050 mk**, työn ja
tarvikerahoituksen yhteisarvo on
117 150 mk eli keskimäärin 3779 mk
kussakin kohteessa. Laskelmassa
käytetty asevelvollisten työn arvo
30 mk/mtp on, huomioonottaen
muonitus-, majoitus-, ym. kustan-
nukset, minimiarvo.

Avustuskohteista (KarJP) on **9**

**Killan ulkopuolista sotainvalidikoh-
detta**, joten Kilta ei ole rajoittanut
tukitoimintaansa yksinomaan omia
jäseniä koskevaksi.

slaaajimmat yksityiset kohteet ovat
olleet 1965 Leo Leinonen Pielisjär-
ven Vieikissä (KarJP 460 mtp), 1968
Mauno Mertanen Polvijärven Saa-
rivaarassa (PKarPsto 240 mtp), ja
1967—68 Aarne Kuronen Enon Uu-
maharjussa (KarJP 210 mtp).

		kohdetta =mtp	arvo
Karjalan Jääkäripataljoona	1965—68	24	2115
Pohjois-Karjalan Psto	1968	1	240
» Rajavat.			
Kiltalaiset	1968	5	250
Yht. 1965—68		30	2820
			63450 mk
			7200 »
			9000 »
			80100 mk

Todettakoon, että **KarJP:n** asevel-
vollisten **osuus** Killan tukitoiminnan
rakennustyöstä on noin **80 pros.** ja
että 1968 ovat myös Pohjois-Karjal-
an Patteristo ja Pohjois-Karjalan
Rajavartiosto tulleet mukaan Kilttaa
avustamaan. JR 9 Killan kohteisiin
KarJP on vuosina 1965—68 antanut
keskimäärin noin 30 pros. kaikesta
sotainvalidien ja muiden rintama-
miesten hyväksi tekemästään työ-
määrästä.

4. Killan toiminnan rahoitus

a. Jäsentoiminta. Killan toiminta
on vapaaehtoista työtä aseveljien
auttamiseksi. Missään portaassa
toimiva kiltalainen ei saa palkkiota
työstään. Kilta ei kanna jäsenmak-
suja. Jäsentoiminnasta (posti-, pu-
helin-, lehti-, julkaisu ym. kulut) ai-
heutuneet menot peitetään Killan
omasta piiristä, erilaisissa kokous-
ym. tilaisuuksissa kerätyillä varoil-
la, lähinnä ns. hattukeräyksillä. Kil-
ta saa varoja myös vapaaehtoisesti
annetuilla tukimaksuilla, julkai-

suilla ja Killan viirien myynnillä.
Jäsentoimintamenot ylittävä tulo
käytetään varsinaiseen tukitoimin-
taan.

b. Tukitoiminta. Kun Killalla ei
ole omia varoja muita kuin minkä
se omasta piiristään annetuilla va-
paaehtoisilla lahjoituksilla on saa-
nut, on selvää, että kohdassa 3 esi-
tetty vv. 1965—68 tukitoiminta ei
olisi ollut taloudellisesti mahdollis-
ta, ellei Kilta olisi toimintansa tuki-
joilta saanut runsaasti **rakennus-
tarvike- ja rahalahjoituksia.** Esi-
merkkinä mainittakoon, että v. 1965
Leo Leinosen talonrakennustyöhön
Kilta sai Killan ulkopuolelta avus-
tusta kaikkiaan 44:ltä eri lahjoitta-
jalta. Vv. 1965—68 rakennustarvike-
lahjoitusten arvo on noin 4 kertaa
niin suuri kuin rahalahjoitusten
summa ja yli kaksinkertainen Kil-
lan suorittamiin tarvikelaskuihin
verrattuna.

Lahjoittajista mainittakoon ilman
tarkoituksellista järjestystä Keskus-
osuusliike Hankkija, SOK, Kesko

Oy, Suomen Kaapelitehdas Oy,
KOP, PYP, Vakuutusyhtiö Tarmo,
Kirkkohallitus, Kuopion ja Mikkelin
hiippakunnat, eri ev. lut. seurakun-
nat, kunnat (mm. Polvijärvi ja Eno),
Suomen Punainen Risti, Res.upsee-
ri- ja aliupseerijärjestöt, Sotainva-
lidi eri paikallisosastot, Rintama-
miesjärjestöt (mm. Enon Sotavete-
raanit), Lahden Lasitehdas Oy, Hei-
nolan Faneeri Oy, Teräs Oy, Upo
Oy, Enso-Gutzeit Oy Pankakosken
tehtaat, Savo Oy, Helsingin Mylly
Oy, Tukkukauppojen Oy, Katepal
Oy, KarJP ja sen henkilökunta ym.

Kun Killalla ei tässä yhteydessä
ole mahdollista julkaista täydellis-
tä lahjoittajaluetteloa, Kilta haluaa
kiittää kaikkia edellä mainittuja ja
kymmeniä mainitsemattomia liike-
laitoksia ja yksityisiä henkilöitä, jot-
ka ovat tukeneet Killan työtä puute-
teessa elävien pohjoiskarjalaisten
rintamamiesten hyväksi. Uskallam-
me toivoa tukitoiminnallemme jat-
kuvaa apua; kohteita meillä on
runsaasti edelleen.

5. KarJP:lle ja sen asevelvollisille

JR 9 Killan tukitoiminta ilman
KarJP:n asevelvollisten antamaa
työapua olisi ollut mahdotonta.
Työnne arvon ymmärtävät parhai-
ten perinnejoukko-osastonne sota-
veteraanit, joiden puolesta Kilta
esittää hartaan kiitoksensa. Työnne
osuus on 80 pros. kaikesta Killan
saamasta rakennustyöavusta. Toi-
vomme, ettette hylkää tuleviakaan
avunpyyntöjämme. Apua tarvitse-
via kiltaveljiä on Pohjois-Karjalassa
edelleenkin. Meidän kiittävät aja-
tuksemme ovat usein, etenkin vuosi-
juhlapäivänänne, teidän, KarJP:n
kiltalaisten luona. Hengessä kuu-
lumme joukkoonne. Uskomme, että
kun aika on tullut meidän siirtyä
lepoon, Te jatkatte työtämme, mu-
kananne meidän perinteesme.

Joukko-osaston hengen ja työt
määrää sen komentaja apulaisi-
neen. KarJP:llä on ollut onni saada
komentajikseen miehiä, joita eläh-
dyttää oikea jääkärihenki ja jotka
osaltaan ovat valmiit tukemaan
vaikeuksissa eläviä sotaveteraane-
ja. JR 9 Kilta toivoo hyvin alkaneen
yhteistyön Killan tukitoiminnassa
jatkuvan Teidän, evl. Unto Huhta-
nen, johdollanne, ja kiittää KarJP:
tä, sen kantahenkilökuntaa ja va-
rusmiehiä Killalle vuosina 1965—68
antamastanne tuesta.

Kenttä- piispa Laitinen jäähdyäis- käynnillä

Viime syyskuun loppupuolella kävi eläkkeelle siirtyvä kenttäpiispa Toivo Laitinen jäähdyäisvierailulla Pohjois-Karjalassa. KarJP:n kantahenkilökunnalle ja varusmiehille hän puhui varuskunnan voimistelusalissa järjestetyssä tilaisuudessa. Kenttäpiispan lausui tervetulleeksi pataljoonan komentaja evl. Unto Huuhkaneen ojentaen samalla hänelle pataljoonan pienoislipun.

— Sana evankeliumi on alkujaan kreikkalainen urheiluterminä, sanoi kenttäpiispa Laitinen puheessaan. — Kun urhei-

lija stadionilla voitti kilpajuoksun ja hänet nostettiin korokkeelle saamaan voittopalkintoaan, sanottiin kuulutusta evankeliumiksi. Jeesuksen opetuslapset eivät tienneet mitään parempaa ilmaisua kuin urheiluterminä viedessään sanomaa Jeesuksesta.

Kenttäpiispa Laitinen toivotti kaikille menestystä työssään puolustuslaitoksen piirissä. Kantahenkilökunnan hän totesi olevan tärkeällä ja vastuunalaisella kasvattajan paikalla.

Lämminhenkisessä tilaisuudessa reservialiupseerikoulun

oppilaat esittivät laulua alikersantti Kaivolain säestyksellä.

Rovasti Erkki Piironen puhui tekstinään vertaus uskoituista leivisköistä. Elämän lahjat eivät ole jaettu tasan. Joukossamme on viiden, kahden ja yhden leiviskän saaneita, hän sanoi. Pääasia niiden hoitamisessa ei olekaan ihmisen yhteiskunnallinen tai muu asema, vaan uskollisuus.

Sotilaspastori Jaakko Pakkanen käytti myös lyhyen puheenvuoron. Tilaisuuden jälkeen tarjottiin kantahenkilökunnalle kahvit varuskunnan ruokalassa.

Suomen puolustuslaitos

toimii rauhaa varten

— Kasvatus puolustuslaitoksessa pyrkii siihen, ettei viha tulisi hallitsevaksi toiminnan lähtökohdaksi. Suomen puolustuslaitos toimii rauhaa varten, se on sitä varten asetettu, että rauha säilyisi Pohjolessa ja muualla, sanoi kenttäpiispa Toivo Laitinen jäähyväiskäyntinsä yhteydessä antamassaan haastattelussa syyskuussa.

— Viha on pelottava näköala. On järkyttävää nähdä kasvatettavan vihaa. Sotilaskaan ei saa vihata vihollistaan. Hän voi — niinkuin kuka ihminen tahansa — vihastua, mutta on kokonaan toinen asia, jos toimintaa kannustaa yksinomaan viha. Vihalla kasvatetaan hyökkääjiä ja nykyajassa on siitä nähtävissä peloittavia esimerkkejä. Kristuksen seuraajan ei tule vihata. Sotilaiden sielunhoidossa pyrimme siihen, että emme kasvattaisi vihaan.

— Armeijassa on nyky-

sin hengelliselle työlle ole-massa erinomaiset edellytykset. Yleensä pojat haluavat papin työskentelevän kanssaan. Hyvin monet kirkosta eronneet haluavat olla mukana oppitunneilla vapaaehtoisesti — niillähän käsitellään elämän vakavia kysymyksiä. Monia kastamattomia poikia kas-tetaan ja esimerkiksi toissa-vuonna liittyi kirkkoon 80 va-rusmiestä siviilirekisteristä. Myös ehtoollisella käynti on erittäin vilkasta.

— Esimiesten asenne taas on ei vain hengellistä työtä ymmärtävää, vaan myös sitä kannustavaa. On vaadittu lisää työvoimaa sotilaiden keskuudessa suoritettavaan hengelliseen työhön. Nykyisin meillä on kaikkiaan 23 sotilas-papin virkaa puolustuslaitok-sessa. Näistä yksi virka on ortodoksisella kirkolla. Se on ja-ettu Helsingin, Lappeenran-nan, Joensuun ja Kajaanin ort. pappien kesken.

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN

Kilta toiminut 5 vuotta

Melkein kaikissa maissa toimii erilaisia maanpuolustus- ja perinneyhdistyksiä, joiden — varsinkin pohjoismaisten — päätarkoituksena on yhteydenpito jäsenten kesken ja yhteydenpito entisen joukko-osaston kanssa.

Suomessa vastaavanlainen toiminta alkoi 1950-luvun alkupuolella ja sai nimekseen kiltatoiminta. Maassamme onkin nykyään lähes 40 joukko-osastokiltaa, jotka ovat syntyneet enimmäkseen 1960-luvulla.

Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta r.y. on eräs maam-

me vanhimmista killoista, sillä se on toiminut vuodesta 1957 alkaen ensin »Wiipurin Rykmentissä Palvelleiden Yhdistys», sitten »UR:n kilta r.y.» ja vuodesta 1963 alkaen »KarJP:n Kilta r.y.» nimisenä.

Kiltamme tarkoituksena on alussamainitun yhteydenpidon lisäksi mm. perinteiden vaaliminen, KarJP:ssä palvelevien varusmiesten viihtyisyyden edistäminen ja vaikeuksiin joutuneiden sotaveteraanien tukeminen.

Killan jäseneksi voi päästä jokainen Karjalan Jääkäripataljoonassa, sen perinnejouk-

ko-osastossa Wiipurin Rykmentissä, sodanajan 12. D:n ja 7 D:n joukko-osastoissa, JR 3:ssa, JP/JR 3:ssa ja JP 5:ssä palvellut tai palveleva upseeri, aliupseeri ja miehistöön kuulunut.

Liittymismaksuna peritään 3 mk ja sen suorittaneelle ja jäseneksi hyväksytylle luovutetaan Karjalan vaakuna-aiheinen jäsenmerkki. Yhdistysmuotoiseen kiltamme on liittynyt jo satamäärin Karjalan jääkäreitä vanhempien rinnalle ja killan johtokunta toivoo jokaisen maanpuolustustyöstä kiinnostuneen mukaantulemistä.

Tänä KarJP:n vuosipäivänä tulee Karjalan Jääkäripataljoonan Killan perustamisesta kuluneeksi viisi vuotta. Kilta perustettiin vuosipäivänä 20. 11. 1963 Kontiorannassa. — Historiallinen kuvamme perustamiskokouksesta, vasemmalla puhetta johtamassa silloinen pataljoonankomentaja ev. T. Olavi Lehti. Toinen oikealta Killan ensimmäinen puheenjohtaja nimismies Aimo Määtänen.

„Kyllä jääkäri kestää,,

Syyskuun lopulla suoritettiin Karjalan Jääkäripataljoonassa kova kuntakokeilu: varusmiehet ja kantahenkilökunta laskeutuivat polkupyöriltään ja suorittivat 25 kilometrin maastomarssin Jaamankankaan poluilla. Jatkuva sade oli tehnyt maaston raskaaksi, mutta sitkeällä sisulla ja hurtilla huumorilla taivalta taitettiin. Koko varuskunta pataljoonan komentajaa myöten oli mukana. Evl. Unto Huuhtasen

KORPISOTURI 26
RAUK KURSSI 65

A N O M U S

Rauksa Herra Väepeli

OPPILASKUNNAN hallitus anoo saada vapautuksen 22.11.1968 perjantaina tapahtuvasta koulurakennuksen siivouksesta.

Syy: neuvotteleva kokous sotilaskodissa KURSSIJUHLASTA.

Maljojoki Pentti	presidentti
Lehti Eero	varapuh.joht.
Lönnqvist Rainer	sihteeri
Juselius Jorma	pankkiiri
Ikäläinen Topi	press
Vuorimies Risto	ohjelma
Westerholm Martin	foto
Siitonen Esko	sport
Mykkänen Eino	sielunhoito

Kontioranta 20.11.1968

H a l l i t u s

Pentti Maljojoki Rainer Lönnqvist
puheenjohtaja sihteeri

TOIMITUS:

TOPI IKÄLÄINEN

PENTTI MALJOJOKI

EINO HEIKKINEN

seuraavat sivut muodostavat KORPISOTURIN — kurssi 65 osuuden tässä julkaisussa. näistä sivuista haluamme kiittää pataljoonaa ja kilttaa. on ollut miellyttävää päästä mukaan pataljoonan juhlaulkaisuun. tämä kaikki on tehty muutamassa päivässä — aivan viime hetkessä niin kuin yleensä kaikki lehdet tehdään. silti rohkenemme olla mieltä, että käytetty aika ja tulos eivät aina ole suoraan verrannollisia. työssämme olemme tunteneet toimittamisen iloa ja olemme pyrkineet onnistumaan. silti varmaan jää monessa kohdassa tilaa arvostelulle. lehden luonnetta olemme alunperin pyrkineet entisestään muuttamaan, jonkin verran siinä taidettiin onnistuakin. kirjoittajilta olemme vaatimalla vaatineet kritikoivia ja suorasukaisia kirjoituksia tuskin silti olemme liiaksi riehuneet palstoilla ja jos näin on, niin annetakoon se meille anteeksi. ensi kertaa käytimme julkaisun tekemiseen ofsetpainantaa — sen totesimme hyväksi. ja sitten seuraaville kurseille tiedoksi: aloittakaa työnne ajoissa ja tehkää omaperäisiä hyviä kurssijulkaisuja.

topi ikäläinen

NUORET RYHMÄNJOHTAJAT

Päättyessänne nyt RAuK:n kurssin, Te tunnette suurta iloa, kuten yleensä aina, kun jokin suuri työ on saatu hyvin tehtynä päätökseen. Tämän lyhyen kurssin aikana Teille on opetettu paljon erilaisia asioita ja aina me kouluttajat olemme korostaneet, että juuri tämä ja tuo asia on hyvän ryhmänjohtajan osattava. Luulenkkin, että nyt ajatuksissanne vallitsee melkoinen sekamelska.

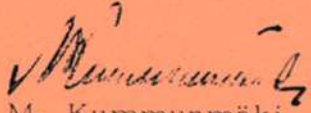
Eräänä tärkeimpänä monien opetuskohteiden joukosta pitäisin saamaanne johtajakoulutusta. Haluaisinkin tässä yhteydessä korostaa juuri johtajuutta. Sehän on kykyä saada joukko (esim. ryhmä) muita ihmisiä toteuttamaan tiettyjä päämääriä. Sotilaan päämääränä on usein ylemmän esimiehen antama käsky, tehtävä. Se on pidettävä aina mielessä.

Hyvälle johtajalle asetettavia vaatimuksia on lukemattomia samoin on myöskin johtamiskeinoja. Vaatimuksista korostaisin vastuuauuliutta. Vastuu alaisistaan, heidän kaikkinaisen huolenpitonsa ja kannustaminen yhä parempiin suorituksiin ovat hyvän ryhmänjohtajan tärkeimpiä tehtäviä.

Nyt koulunne päättyessä Te saatte kauluksiinne näkyvän merkin - johtajan merkin. Tämä osoittaa muodollisesti Teidän olevan esimiehiä. Samalla Teille annetaan myöskin esimiehen oikeuksia ja muodolliset johtamismahdollisuudet. Teille on opetettu useita eri johtamiskeinoja, mutta vaikein ja ehkäpä tietyissä oloissa kaikkein tärkein on oma esimerkki. Ettei johtamisenne olisi vain muodolliseen arvovaltaan perustuvaa käskemistä ja vaatimista, on Teidän kyettävä saavuttamaan alaistenne luottamus omalla esimerkillänne. Se vaatii Teiltä jatkuvaa itsenne kehittämistä. Eräs tähän liittyvä tärkeä tekijä on hyvä fyysinen ja henkinen kunto. Kun Te tämän johtamiskeinon omaksutte, tulee Teistä aitoja johtajia ja silloin Te saatte alaistenne ja esimiestenne luottamuksen tueksenne.

Näillä evästyksillä haluan toivottaa Teille kaikille entisille oppilaillemme omasta ja koko RAuK:n henkilökunnan puolesta parhainta menestystä vaativassa johtamistehtävässänne.

RAuK:n johtajan sijainen
Kapteeni

M. Kummunmäki

opp. pentti k. maljojoki
oppilaskunnan puheenjohtaja

MIHI

ilma vietti nimipäiväänsä, ja me miehitimme nyytteinemme RAuk:n mäen, ihmettelimme ja meitä ihmeteltiin – jäimme talon asukkaiksi. peruskoulutuskauden leipä ja sirkushuvit olivat takanapäin. hiljaisuus ja ujous väistyivät pian, ja tupateatterin näytäntökausi alkoi.

ensimmäisinä päivinä ja viikkoina kouluttajat tarjosivat meille kiirettä ja me heille – kuinkas muuten – sirkushuveja tottuksella. saavutimme kuitenkin rytmin ihmeteltävän nopeasti – pian oppilaskunta järjestäytyi sääntömääräisesti.

järjestäytymistä edeltäneet viikot osoittivat, että kurssi 65 oli koottu asiantuntemuksella. lahjakkuudet ja ideamiehet odottivat – heidät päästettiin pian irti.

oppilaskuntamme on työskennellyt seitsemän viikkoa, kun jutustelemme KORPISOTURIIN. kokonaisuus jää niin ollen saavuttamatta – viisi ja puoli viikkoa tapahtumiseen on vielä kokematta.

kurssimme aloitti tempauksensa arvokkaasti ilomantsissa KarJP:n invaliditöillä. 15 oppilaan ryhmä vietti viikonloppuvapaansa katolla ja piikkasi uudet huovat parissa päivässä. – kenttäpiispa laitinen vieraili KarJP:ssa, ja me osallistuimme kuorollamme juhlallisuuksiin.

herätimme perinteitä 15. 10. niittylahden kansanopistossa, jossa vietimme puolikurssijuhlamme. kahvia, ohjelmaa, tanssia ja hupia ei puuttunut – vuorokauden vaihdos tuli liian nopeasti. samalla kun me juhlimme, tuli alokas KarJP:aan. RAuk:n oppilaat torkahtivat yön ja olivat jälleen asialla. kuljimme joensuussa ovelta ovelle ja keräsimme rahaa invalideille. Kukaan ei ollut kärtyisä – kansan käsi tosin karttuaisa. uudet alokkaat saivat osansa yhden välipäivän jälkeen. totisuus katosi alokkaan kasvoilta päiviemme seitsemän veljeksien mietteissä.

alokkaalla oli vauhtia – meksikon kisat jatkuivat – ja me ohjelmoimme sotilaskodissa makkaraolympialaisilla. kisojen päätapahtumana oli kompanioiden välinen iltatuulen viesti hiihtäen. kilpailu oli jännittävä. suksi luisti, sompa löi ja alokas nuotiolla makkaraa söi. lenkki oli tosi lenkkiä päästä toiseen – niin makkara kuin hiihto-osuuskin.

kurssijuhlamme ja jos jonkinlainen tempaus on näkemättä. jouduimme kokoamaan aineistomme juuri ennen kurssin päätapahtumia ja persoonallisimpia hetkiä. niinpä monet repäisevät jutut ja kertovat kuvat jäävät pois julkaisustamme – albumit kertokoot toden tulevista. lehtitoimikunnan kiireistä työtä on johtanut opp. ikäläinen. hän on tosi touhukas ja asiantun-

N PYRIMME

tija näissä tehtävissä — tarmoa ja ideoita riitti. ohjelmatoimikunta on tounnut opp. vuorimiehen käskynalaisuudessa. kokoukset, keskustelut tauoilla maastossa ja organisointi ovat tuottaneet tulosta. valokuvaajia on kurssilla ilahduttavan monta. he joutuivat alussa vaikeuksiin laboratorion hankinnassa — taisteluja käytiin ja viimein laboratorio vallattiin. toiminnan kärkenä on ollut opp. westerholm. pappinamme ja hengellisen toiminnan keulana on seisonut opp. e mykkänen. 'eikalla' on oma pumpppu, siis sellainen oppilasryhmä ympärillään. sihteerimme, oppilas lönnqvist inspiroi ja odotti inspiraatioita. oppilas juselius on rahastonhoitajana laskenut kahisevia ja tositteita. varapuheenjohtajana on toiminut opp. lehti. hän varioi myös oppilaskunnan omaisuutta. oppilas siitonen heittelee palloa ja on järjestänyt urheilutoimintaa — monet mestaruudet ovat vielä ratkaisematta. Limonaadiautomaattia on hoivaillut opp. solehmainen.

kiire viihtyy seurassamme, me vain puuramme. lehtitoimikunta ei pysy paikallaan; topi ei ole laboratoriossa, menimme joensuuhun. rehevä pila pienistä ja piirros, teksti kuvineen, valmistuu. ohjelman pyörittäjät sorvaavat sanojaan, kurssimme toimii. oppilaskuntamme työskentely tempaa mukaansa — ikävä kyllä — liian harvoja kykyjä. samat yksilöt kehittävät itseään ja ponnistelevat pikkutunneille. heillä on sitä oikeaa järjestötoiminnan intoa ja he ottavat vastuun; käyttävät palveluksesta myönnetyn vapaaajan oikein. silloin tällöin kuuluu tynnyreiden kolinaa. tiedät, mitä tarkoitan. jokaiselle on annettu mahdollisuudet esittää ja työskennellä. vaikka emme saakaan massoja liikkeelle joka asiassa, en epäile toimintamme merkitystä. järjestötoiminnallinen työskentely on antanut aktivisteille tietoja ja taitoja asioista, joiden kanssa he joutuvat tekemisiin yhteiskunnan yhteisöissä. joillakin toimintapiireillä on ollut kiirettä enemmän kuin toisilla. ideoita löytyy, mutta organisointi jää usein liian pintapuoliseksi. päätarkoituksena ei lieneäkään täydellisyys vaan perusteet ja niillä operointi.

joka tapauksessa jatkamme kohti maalia. emme vaivu tähän hetkeen vaan vietämme monet räiskyvät hetket — odotamme niitä kurssin persoonallisimpia toiveja. tule ja ole mukana, jos et usko.

kuraattorinamme ahertaa miellyttävällä tyylillään ltn nevalainen. koulun johto on työskennellyt aktiivisesti hyväksemme järjestyksellisissä tehtävissä. sen suhtautuminen toimintaamme on ollut myönteistä ja kannustavaa. siis hatun nosto heille ja kohti joulukuun neljättä.

pätkä pois ja uusi tilalle

TÄÄLLÄ JOSSAKIN

E K Heikkinen

Suomen armeijan palvelukseen astuminen vaikuttaa tavalla tai toisella tulevaisuuteemme ja tulevaisuuden suunnitelmiimme. Se vaikuttaa hidastavasti meidän asettumisessamme yhteiskunnan palvelukseen. Se keskeyttää monien opiskelun ja aiheuttaa monille taloudellisia vaikeuksia. Kaiken kaikkiaan voidaan sanoa, että asevelvollisuuden suorittamisella on paljon negatiivisia vaikutuksia meidän tulevaisuudellemme.

Ollessani muutamia vuosia sitten kutsunnoissa, oli iskulauseena »valmiina väkeen» ja sama pätee vieläkin. Haluaisin kuulla selityksen, miksi näin pitäisi olla, koska tietämäni mukaan vain muutama sata otetaan kustakin ikäluokasta ns. erikoisjoukkoihin. Käsitteäkseni puolustusvoimille on melkoisen samantekevää, tuleeko asevelvollinen tänne valmiina vai ei, koska hänen taitojaan ei käytetä hyväksi. Sitä se ei kuitenkaan ole varusmiehelle. Näyttää siltä, että koulutus täällä sopii paremmin 17-vuotiaalle kuin 25-vuotiaalle. Aikamieheksi varttuneelle akateemisen loppitutkinnon suorittaneelle henkilölle, esimerkin mainitakseni, täällä oleminen on henkisesti hyvin hyvin masentavaa, mihin osaksi vaikuttaa tässä tapauksessa kouluttajien ja varusmiehen henkisen tason ero. Tähän ei ole puolustuslaitoksen taholta kiinnitetty minkäänlaista huomiota. Mikä vahinko!

Paljon vaikeampi on ongelma, miten selvittää varusmiesaikana opiskelovelkojen maksueristä ja koroista. Varusmies aika kun ei ole mikään syy jättää suorittamatta lyhennysmaksuja. Ja pankkiherrat sen kun vain laskevat korkoja koko ajan. Jos mikä, niin tämä 'miesten koulu' on osoittautunut kalliiksi. Ja kaiken tämän ohessa on pidettävä huoli opiskeluveloistaan. Vähin, mitä asian hyväksi voitaisiin tehdä, olisi se, että silloin kun mies on suorittamassa asevelvollisuuttaan hän olisi vapaa opiskelulainojensa koroista

ja lainojen takaisinmaksu tapahtuisi vasta sitten, kun asevelvollisuus on suoritettu. Mutta ainakaan tähän mennessä asia ei ole paljoakaan herroja liikuttanut.

Joukossamme on paljon sellaisia, joilla varsinainen ammattikoulutus on vielä saamatta. Näin ollen monien täytyy hakea kouluihin täällä ollessaan. Hyvin moniin kouluihin on pääsytty kinto, joka voi edellyttää hyvinkin tiivistä opiskelua. Tarpeellinen opintoloma on siis aivan välttämätön. Ainaakin täällä Kar JP:ssa sen tarpeellisen opintoloman saanti on ollut vähän niin ja näin. Muutaman vuorokauden loma, johon jo sisältyvät pääsykokeet ja matkat, ei riitä näin tärkeälle asialle. Siinä näin on todella kysymys tulevaisuudesta. En voi ymmärtää, kuinka täällä armeijassa viikko voi olla niin tärkeä, ettei sitä kenties voida myöntää henkilölle, joka yrittää eteenpäin elämässään. Onko tarkoitus estää varusmiesten eteenpäinpäisy, vai pidetäänkö täällä muutamia päiviä ja viikkoja tärkeämpinä kuin sitä, että varusmies voi jo täällä ollessaan varmistaa paikan jossakin koulussa? Useinhan on niin, että kouluihin on kerran vuodessa pääsykokeet joten tarpeeksi pitkän opintoloman puutteesta voi johtua epäonnistuminen ja näin ollen voi koitua vuoden menetys. Jos joku kuvittelee, että täällä voi opiskella, niin voi tulla yrittämään.

Suuret asiat voivat olla riippuvaisia hyvin pienistä asioista. Sellaisesta on kysymys, kun alokas on menossa tiedustelemaan opintoloman saantimahdollisuuksia vääpeliltä, mutta tuleekin ajetuksi ulos toimistosta väärän ilmoituksen takia ja asia jää toimittamatta. Pelkään pahoin, että kun varusmies yrittää hankkia itselleen loman työpaikan hankkimista varten, mikä on usein aivan välttämätön, niin se voi olla 'kiven takana'. Kaikki tuollainen voi olla mahdollista puolustuslaitoksessa, mutta ei missään muualla.

Toivokaamme parasta!

KAIN JA BAABEL

Kain, koko iäkseen kiertämään kirottu, oli juuri ehtinyt asettua lepäämään olemattomille laakereilleen ja päästä normaalin inhimillisen elämän alkuun, kun hän yllättäen sai eräänä vähemmän kauniina joulukuun päivänä AD (=ankeana devalvaation), vuonna 1967 omituisen kirjelappusen. Siinä käskettiin varsin tyyliin tyyliin häntä saapumaan silloin ja silloin jonkin tuiki tuntemattomaan maailman kolkkaan ja vielä tuntemattomampaan tehtävään. Homman nimi oli KarJP. Kain raapaisi likaista korvallistaan ja ajatteli itsekseen: »Kai ne nyt minusta karjapaimenta meinaavat, kun kaiken muun jo olen kokenut.»

Seuraavat ihanat vapauden kuukaudet menivät kuin usvaa vain. Pienoinen jännitys nipisteli jatkuvasti Kainin mahanpohjaa, vaikka hän totisesti oli ehtinyt nähdä muutakin kuin nälkää vaiheikkaan kiertolaiselonsa aikana. Mutta tämä homma tuntui kätkevän sisällensä aimo annoksen houkuttelevia seikkailuja.

Kesän ollessa hehkeimmillään Kain pakkasi kansalliskassinsa ja lähti ikkoman vaimo-söpösensä hellästä hoiavasta kylmään maailmaan. Aamujenuna nyttytti kohti tuntematonta kätkien sisälmyksiinsä kännipäisen poikaparven. Kain istui yksinäisenä kuin orpo piru vaunun nurkassa ja muisteli kaihoisesti menetettyä vapouttaan. Ei hän pystynyt remuamaan toisten lailla. Ei. Hän oli jo leikki-ian ohittanut, puoliksi kaljuuntunut ja kovasti rasvoittunut ikinuorukainen.

Niin meni matka. Seurasi tutustumisen uuteen tehtävään. Vieläkin on Kainin mielessä elävästi kaikki ne hölmöydet, mitä hän teki tai koki ensiaskeleillaan harmaassa rivissä. Silloin ei elämä hitto vie hymyilyt. Kain tunsu itsensä vähintäinkin rakkikoiraksi. Ennen hän oli saanut mennä, minne tahtoi. Nyt tuli toinen, joka vyötti hänet ja vei, minne hän ei tahtonut. Mieleen ovat syöpyneet lähtemättömästi pomojen ärhentelyt. Kaikenkarvaisia äijiä, kenellä mitäkään väkystä ja mutteria kauluksessa, vaatimassa herroittelua ja kunnioitusta. Varmaankin siksi, että he luulisivat olevansa sen arvoisia. Korvissa soivat iljettävän sävyisenä pikku kihojen rienaavat räkäymiset ja sielun silmien edessä keikkuvat heidän idiootimaiset naamansa vieläkin ahnasta tanssia esittäen. Sen sijaan porukka, jonka kanssa Kain jakoi kohtalonsa, oli kaikessa kirjavuudessaan herrttaisen sekalainen seurakunta. Kain oppi pitämään heistä, vaikka nämä haisivatkin niin valtavasti yöllä, että hänen oli

työnnettävä kuononsa ulos ikkunasta ja vedettävä raikasta maailmaa liiveihinsä.

Outoja, perin outoja olivat puuhattu aluksi. Kain koetti kaikin keinoin keksiä jotakin järkevää niistä, mutta tuloksetta. Mikähän suuri salaisuus niihin kätkeytyykään, joka on peitetty viisailta ja ymmärtäväsiltä, mutta paljastettu yksinkertaisille! Mikä valtava kasvatuksellinen operaatio onkaan oppia pukeutumaan monia kertoja muutamassa minuutissa, peseytymään veteen koskematta, seisomaan asennossa tuntitolkulla liikkumatta kuin kuollut muuli, juoksemaan yli voimiensa olemattoman vainolaisen perässä laukausta äänensä käheäksi huutaen, oppia »ruskeakieliseksi» ja valehtelemaan kirkkain silmin, kun kysytään, miltäs ruoka maistaa.

Alku aina hankalaa. Pian Kain oppi tuntemaan erilaisia kikkoja ja hänelle jäi enemmän aikaa katsella ympärilleen ja tehdä syvyytpsykologisia tutkielmiaan kaikesta. Koko elämän rikkaus tuli häntä vastaan kuin tehtaantuliuhnalta: erilaisia luonteita, hiljaisuuksia ja suupalteja, ärtyjä ja huumorintajuisia. Miten virkistävää olikaan kuulla kaikkein kurjimmalla hetkellä jonkun sanovan: »huumori ennen kaikkea». Oli myös erilaisia elinympäristöjä edustettuina. Ja mikä suurinta, jokin harmaan ryysykasan sisällä oli ihminen. Unohdettu ihminen, joka tavallisesti tunteilematta painettiin elukan asemaan, vallanhimon tyydytyslähteeksi, massahyppiöksi.

Merkillinen sekoitus, tuumi Kain. Mikä on minun paikkani täällä? Älä ota poju pieni pataljoonan murheita, neuvot joku. Se riitti. Kukaan ei ymmärrä ketään. Aivan kuin Baabelissa muinoin. Niin, tosiaankin, Baabel tämä on, oikea sulatusuuni.

Ja joka kerta oli yhtä vähemmän aamulla, kunnes eräänä aamuna Kain heräsi yhdeksänkymmentä aamua rikkaampana. Hänestä meinataan sittenkin karjapaimenta. Paikka Baabelissa senkuin vakiintuu. Pois pääsy on kaukana. Ottaa aivoon, mutta sittenkin on todettava: »soma leikki, soma leikki tämä Suomen armeija.»

— Eikka

SIKÄLI KUN TIEDÄN

Oi syysaamu varhainen,
aamu maanantain.
Vilhelm joukossa muiden,
muodossa unisten miesten

Hän sulkeisesta selviää,
mut viikko-ohjelma tuo hirtittää.

Niin aamu aivot kirkastaa,
ja päivä mailleen vierähtää.
Vilhelm illalla huokaisten myhähtää,
kun punkkaansa hän nukahtaa.

Tiistain herätykseen Vilhelm juuri ennättää
ja askel terävästi lennähtää.
Hän keskiviikkoa ahnaasti jo odottaa,
sillä silloin lomakortin taskuunsa saa pudottaa.
Hän iltalomalle aikoo,
kunhan ensin rahaa jostain taikoo.

Meni keskiviikko hoikea,
ja nyt on torstai ankara.
Lomalle ei lähde kipeä,
mut päivän tunnit vaatii hikeä.

Vilhelm vastaanotolle menossa on jo.
VP:n toivo hällä armoton.

Jos asiat näin järjestää,
se pahasti tilannetta kärjistää.

Mut oppilas on eri mies,
ja alkanaan sen kaikki ties.
Hän askareissaan ahertaa,
korpeen kaikenlaista rakentaa.
Hän päivät pitkät raataa, riuhtoo,
eväät hätäisesti syö
ja harjan kanssa mennä viuhtoo,
ennen kuin silmän uuta synkkä yö.

Taas viikonloppu sarastaa,
Vilhelm iloisena äkseeraa.
Mut lomaa kun odotti,
kas kaappi särmänsä siinä kadotti.
Tul tarkastus ja murahdus,
Vilhelmiltä tuskan parahdus.
Hän lomansa näin käytti,
ja kovin punaiselta näytti.

Mä hänen aatoksen myöhemmin kuulin,
et, — no, se siitä, niin mä tuumin.
Jos asiat näin järjestää,
se pahasti tilannetta kärjistää.

A Mannerkorpi

KOULUTTAJAT

KAPTEENI
M KUMMUNMAKI
KOULUNJOHTAJA

SOTILASMESTARI
V KANKAINEN
KOULUN VAAPELI

LUUTNANTTI
P NEVALAINEN
KRH-LINJA

YLIKERSANTTI
S JALONEN
KRH-LINJA

LUUTNANTTI
R TIITTANEN
KIVÄÄRILINJA

KERSANTTI
K MÖLSÄ
KIVÄÄRILINJA

LUUTNANTTI
R LAAKKONEN
PST-LINJA

KERSANTTI
P MÖLSÄ
VIESTILINJA

LUUTNANTTI
E HAPPONEN
KIVÄÄRILINJA

KERSANTTI
K KAJO
KIVÄÄRILINJA

APUKOULUTTAJAT

ALIKERSANTTI
R MÄHÖNEN
TSTO-AU

ALIKERSANTTI
P HAUKKA

ALIKERSANTTI
K INKEROINEN

Työ sotainvalidien hyväksi muodosti näkyvimmän osan ulospäin. Oppilasryhmä nauhasi ilomantsilaisen sotainvalidiperheen rakennuskurssi keräsi Joensuussa sotainvalideille rahaa yli 5 000 mk. Sotainvalidipankki on korvaamattomana järjestelijänä. Rouva Moilanen on tuottaja.

Pidimme romanttisen puolikurssijuhlan Niittylahden Kansanopistossa. He ohjelmoivat ja me myös. Opp. Kokotilla ja Lappalaisella oli hauskaa, meillä sitäkin enemmän. Luutnantti Tiittanen: »Eihän tämä marssi ollutkaan — yks', kaks', kol' — yks', kaks', — ko'l' — valssi!»

Näin huhu kertoi illoin: 'Rainer Lönnqvist otti yksin oppitunteja kuntoradalla.' Hän yritti kerran, kaksi tai kuusi — kukaan ei tiedä tarkkaa lukua. Viimein pysyi ylhäällä ja ylpeili: Kuule, tää linja kiväärimiesten on kovaa sakkia. Mitä huhu nyt kertoo? Ei kerro mitään, jo kaikki ovat mukana.

K

...äin suuntautuvista tempauksistamme.
...eränsä uudet huopakatot ja koko
...otilasmestari V Kankainen toimi tem-
...i opp. Maljojoki laskivat keräyksen

ESKEN KAIKEN

Makkaraolympialaisissa kilpailtiin monissa lajeissa. Iltatuulen viestihihdolla avattiin Pohjois-Karjalan kilpailukausi hiihdossa.

Edellisiä vuosia raskaampi Tupatuoppi päättyi tupa SUMMAN voittoon ja hymyyn. Muut jäivät nuolemaan haavojaan, SUMMA lähti lomille. Tulokset: 1) Summa 22.35,12 2) Tolvajärvi 24.30,30 3) Suomussalmi 25.14,15 4) Petsamo 25.25.40 5) Taipale 25.27.22 6) Kuhmo 25.47,00 7) Joutsijärvi 25.49,04 8) Ilomantsi 25.49,30 9) Kitelä 27.42,34 10) Kollaa 29.00,36 11) Pelkosenniemi 29.04,32 12) Koivisto 31.02,20 13) Viipurinlahti 31.28,10.

KIVÄÄRILINJA I JOUKKUE

PELKOSENNIEMI

"HILTÄ NÄYTTÄÄ SIENGT ALTAPÄIN?"

Meriala P
opiskelija
19. 5. 46 Joensuu

Moilanen R J
opiskelija
24. 8. 48. Sotkamo

Kokotti T E
liikeapul.
18. 7. 48 Kuopio

Mykkänen E J
teol.yo.
25. 5. 42 Kiuruvesi

Koponen A E
auton asentaja
4. 10. 47 Varkaus

Nieminen H O
opiskelija
30. 10. 47 Helsinki

Lehikoinen A J
maanviljelijä
26. 9. 48 Kontiolahti

Nissinen AK
liikeapulainen
15. 1. 48 Rautavaara

T Rantanen

Kaksi joukkuetta,
kuusi ryhmää,
kuusikymmentäkaksi miestä.
Asento – ojennus!
Tasainen harmaanruskea joukko.
Parhaassa tapauksessa
särmäporukka.
Taakse-poistu!
Parasta mahdollista vauhtia.
Hän ei tunne sanaa kiire.
Korolainen.
Joku erottuu jo muista.
»Rane» Lönnqvist.
Onnellinen voidessaan huvittaa toisia
Tom Äijälä.
Individualisti.
Hänellä on Helena.
Kiväärilinja!
Nyt jo liikkumatta.
Pajusillan konekiväärinkin.
Siitonen, Nevalainen, Noponen, Laitinen.
Moitteettomin asento.
Takana huomattava määrä opillista sivistystä
Se velvoittaa.
Tarkkoja poikia.
Ja tietysti Kokotti.
Hänelle liikkumattomuus on kärsimystä,
hiljaisuus mahdoton olotila.
Valtava esiintymisen tarve.
Mutta onneksi siihen myös kyky.
Lepo!
Se sopii Vuorimiehelle.
Hänelle armeija on hiekkalaatikko,
jossa voi leikkiä.
Terävä tyyppi.
Ja Mykkäselle, hengenmiehelle,
joka osaa myös lihallisia juttuja.
Tai Lappalaiselle,
joka osaa ne kaikki.
Ja tietysti myös viidellekymmenelle muulle,
jotka voivat olla hiljaisia kuin Hotti,
puheliaita kuin Palviainen,
terhakoita kuin Berg,
tai urheilijoita kuten Korpinurmi.
Kuusikymmentäkaksi miestä,
kuusikymmentäkaksi tarinaa,
kuusi ryhmää,
kaksi joukkuetta,
yksi linja.

JOUTSIJÄRVI

Havula M A
opiskelija
14. 7. 49 Polvijärvi

Ikkäläinen T A
lehtikuvaaja
27. 6. 48 Kuopio

Kuraattori
Ltn P Nevalainen

OPPILAAAT

Olette kuuluneet kurssinne ajan koulunne oppilaskuntaan ja olette näin muodostaneet yhteisön, jossa itse olette määränneet toimintapäämäärät, tehtävät ja valinneet miehet näihin tehtäviin.

Toivon, että tämä yhteisö on opettanut teitä ymmärtämään sen, kuinka asioita hoidetaan kaikessa muussakin yhteiskunnallisessa elämässä. Jokaisella yhteiskunnan jäsenellä on vastuu. Vastuu nimen omaan omasta aktiivisuudestaan päätöksen teossa yhteisistä asioista. Kiitän oppilaskunnan puheenjohtajaa, hallitusta ja oppilaskunnan jäseniä siitä idearikkaasta työstä, jota te olette tehneet oppilastovereittenne ja pataljoonan varusmiesten viihdyttämiseksi ja ohjaamiseksi.

Kuismin R J
instr. asent.
29. 2. 48 Varkaus

Nieminen P T J
varastomies
9. 4. 49 Liperi

Noponen V
kansak.op.
9. 12. 42 Anttola

Ruuskanen R
koneistaja
20. 7. 46 Maaninka

Seppälä P
aut.asent.
20. 7. 48 Varkaus

Tomukorpi R
puuseppä
19. 7. 48 Kaavi

KOLLAA

Iivonen E O
mets.työm.
28. 10. 48 Kaavi

Timonen K M V
merkonomi
19. 10. 46 Joensuu

Turunen M J
opiskelija
7. 6. 47 Joensuu

Väisänen YO
maanmitt.harj.
7. 5. 48 Lapinlahti

Laitinen E O
opettaja
28. 3. 42 Karttula

Turunen H A
merkonomi
22. 7. 48 Kuopio

SUOMUSSALMI

Andersin H H
peltiseppä
24. 7. 48 Leppävirta

Hirvonen PJ
opiskelija
8. 12. 48 Polvijärvi

Hotti R T
opiskelija
6. 6. 49 Helsinki

Hurskainen V
yo
22. 6. 46 Kitee

Kinnunen V
maanviljelijä
7. 6. 48 Leppävirta

Palviainen R J
myyjä
9. 5. 48 Ilomantsi

Soikkeli PK
huoltomies
16. 7. 48 Ilomantsi

Tietäväinen H O K
sekatyömies
19. 5. 48 Joensuu

Valtonen S T
syst. suunnitt.
13. 4. 47 Kuopio

Äijälä T M
opiskelija
26. 4. 47 Helsinki

II JOUKKUE

KUHMO

Kerkkä J V
vahtimestari
23. 5. 48 Liperi

Korolainen YK
aut.asent.
5. 12. 48 Kajaani

Lappalainen H J O
maanviljelijä
25. 6. 48 Varpaisjärvi

Lehikoinen S J
yo
23. 7. 48 Juuka

Leinonen E S
trakt.apumies
1. 6. 48 Paltamo

Ronkainen R K
merkanti
22. 7. 48 Kuopio

Ruuskanen M J
levyseppä
5. 3. 48 Varkaus

Sorsa PJ
varastomies
27. 6. 48 Kontiolahti

Tolvanen M M K
aut.asent.
6. 2. 48 Lieksa

Väistö PJ
opiskelija
17. 4. 51 Outokumpu

ILOMANTSI

Lavikainen H
varastonhoit.
7. 5. 48 Liperi

Leskinen S K
merkantti
8. 8. 48 Liperi

Lönnqvist R G
opiskelija
18. 1. 48 Helsinki

Myyryläinen K M
maanviljelijä
21. 8. 48 Kitee

Nevalainen R O
kansak.op.
9. 10. 45 Pielisjärvi

Ottoila P A
opiskelija
6. 2. 48 Kuopio

Pajusilta O A
opiskelija
17. 6. 49 Kuopio

Puoskari R J.
makk.harj.
1. 5. 48 Juuka

Rantala R A
opiskelija
3. 6. 48 Helsinki

Tossavainen A E
aut.asent.
14. 6. 47 Mikkeli

TOLVAJÄRVI

Berg R O
merkonomi
28. 7. 48 Leppävirta

Heiskanen A K
opiskelija
16. 11. 48 Leppävirta

Hokkanen M J
aut.asent. opp.
21. 4. 50 Joensuu

Hurskainen A J
koululainen
2. 4. 48 Kitee

Korhonen JM
merkantti
9. 11. 48 Eno

Korpinurmi R G
sek.tm.
21. 8. 48 Juuka

Pykkönen J T
koululainen
4. 11. 50 Pielisjärvi

Rantanen T J
tekn. yo.
19. 7. 42 Juankoski

Siitonen E M S
liik. kasv. kand.
17. 3. 44 Lahti

Vuorimies R J
opiskelija
3. 4. 48 Helsinki

TAIPALE

Kinnunen J E
rakennuspuuseppä
6. 6. 48 Leppävirta

Eskelinen J S
myyjä
25. 10. 48 Suonenjoki

Hiltunen A I
aut.asent.
4. 8. 48 Riistavesi

Niemelä M T
maanviljelijä
14. 8. 48 Kaurila

Jormakka A M
opiskelija
25. 4. 48 Kuopio

Huovinen H J
maanviljelijä
22. 8. 48 Leppävirta

Tanskanen P T
meijerityöl.
8. 6. 48 Nurmes mlk

Ojatalo M T
opiskelija
12. 11. 47 Kontiolahti

Parviainen E-V
aut.asent.
7. 7. 48 Joensuu

Lappalainen T A
mets.työm.
5. 7. 48 Pielisjärvi

Jormanainen A
mets.työm.
8. 9. 48 Tuupovaara

Turunen V K
putkiasentaja
11. 6. 48 Siilinjärvi

Pursiainen RK
mets.työm.
24. 2. 48 Rautavaara

Solehmainen S J
paperiteknikko
20. 4. 47 Varkaus

Mustonen L P
opiskelija
11. 11. 46 Tohmajärvi

Karjalainen T
meijeriapul.
8. 8. 48 Nurmes mlk

Ratamäki R
merkantti
13. 7. 48 Polvijärvi

IV JOUKKUE PST-LINJA

PETSAMO

NN··N MAINIOTA
NN MAINIOTA
KANSALAISET

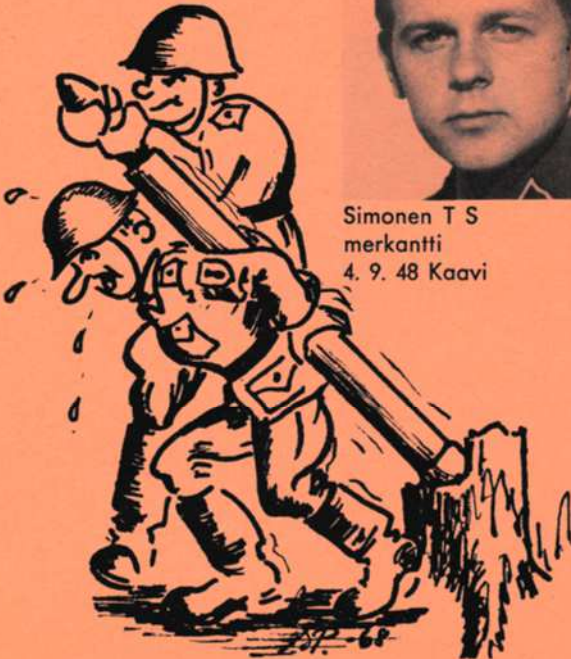
Rintala M J
insinööri
17. 8. 45. Kuopio

Voutilainen R
myyntimies
6. 5. 48 Kuopio

Simonen T S
merkantti
4. 9. 48 Kaavi

Hammar A T
aut.asent. opp.
1. 3. 48 Vesanto

Räisänen H
hits.opp.
30. 8. 48 Kuopio.

Hattunen M
rak.mest.
30. 3. 47 Ilomantsi

Piironen O A
huoltomies
2. 4. 49 Vuolijoki

Karjalainen E P
opiskelija
26. 5. 48 Varkaus

Musikka M P
opiskelija
5. 5. 48 Kitee

Leskinen H J
metall.poraaja
4. 5. 48 Varkaus

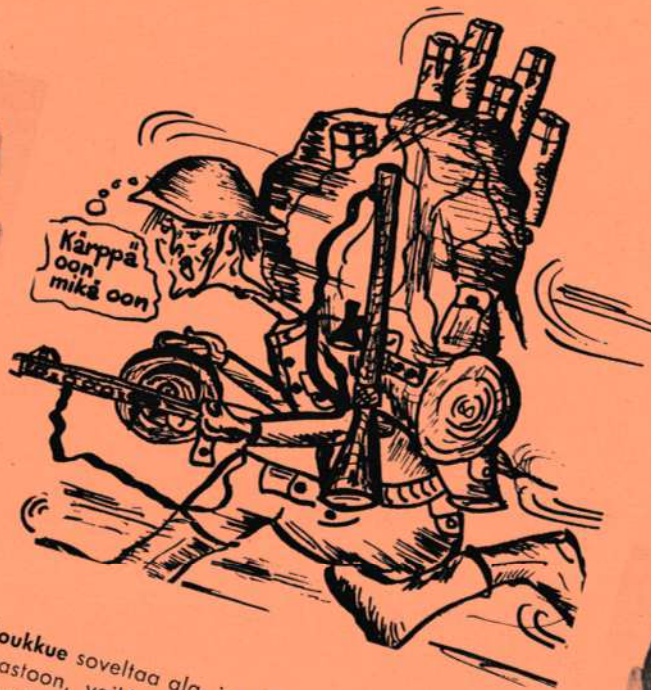
VIIPURINLAHTI

Haakana R O
opiskelija
3. 10. 48 Kuopio

Heikkinen E K
šosionomi
20. 11. 45 Suomussalmi

Juselius J O S
merkonomi
21. 7. 46 Helsinki

Lampivuo R J
opiskelija
6. 3. 48 Juuka

Kainulainen P
maalari
18. 7. 48 Joensuu

IV joukkue soveltaa ala- ja yläkerrassa särmää. Ei eksytäkään maastoon, vaikka asutaankin eri kerroksissa. Yhteys säilyy vaikkeissakin tilanteissa ja olosuhteissa, sillä kiperimmissä paikoissa auttaa viestimies. Niin — joukkueeni, sinun ja meidän, koostuu Pst- ja viestilinjasta. Kosketus linjojen välillä on kutittavan repäisevä. Pst-linjalla Viipurinlahti ei saa aseitaan aamulla mukaan; viestimies tai Leisso — kuka tietää? Hanuri vain soi Koivistossa — lipokkaassa ei näy nauhaa — Juselius. Hän laulaa: 'Mulle on koulun suurin harja sekä huopa notkea. Kun mä lakaisen, ei kukaan ehdi tupaa sotkea...' Ja Mannerkorpi käy suihkussa, kun aikaa jää alle kahden minuutin — muutoin ei.

Kyllönen ja Kallinen löytävät kerän kengännauhoja, ja Haakana etsii rukkasiaan. Rupattaja, äänekkäin viestimies, hiihtää partavaahdossa — Viipurinlahti väisti. Heikkinen näkee hyvin 'aurinkolaseilla' pimeässä ja suunnittelee 'käpykaartin' kapinaa. Rinnan asut sinä ja minä alakerrassa kummellusten. Lampivuo väliin imitoi — missä Kilpeläinen? Sotkussa kai!

Mene ylös, jos uskallat. Siellä Petsamossa asuu vihaisten miehen, tokko mies — poika vaan — Karjalainen. Jos kukaan ei keksisi keinoa etkä tule ulosheitetyksi, voit herättää Hammarin — et onnistu siinä. Leiki kuitenkin hetki Leskisen ja Piironen kanssa, sillä he haluavat niin, Musikka: 'En osaa sanoa tässä vaiheessa, kun ottaa huomioon organisoiminnin eri spekuloinnit ja strategian.' Mutta Hattunen juoksee, vaikka kuulukaan hiihtojoukkueeseen — paras kun on.

Joukkue, jossa on kunniaa, mainetta, kykyä — kolme tupaa — varmuusetäisyydellä kiväärimiehistä. Missä isä, 'Renne' Laakkonen, P. Mölsä, heidät huomataan. Hyvää ei tarvitse kehua — mutta ettei totuus unohtuisi — IV joukkue.

Romppanen V K
teknikko
27. 11. 45 Joensuu

Kilpeläinen T A
rakennusmies
16. 8. 48 Joensuu

Maljojoki P K
kansak.op.
28. 3. 43 Joensuu

Ratinen M O
mets.työm.
18. 6. 48 Tuupovaara

Mannerkorpi A M T
opiskelija
23. 10. 48 Joensuu

VIESTILINJA

KOIVISTO

Elämä tuoksu aamulla,
usein et saa sitä koskettaa,
mutta kun vaivut siihen,
tempaa se kokonaisuutesi pyörtee-
seensä.

Leisso R M
opiskelija
14. 7. 47 Helsinki

Hyttinen K J
ylösottaja
5. 7. 48 Joensuu

Juntunen M T
myyjä
4. 8. 48 Keitele

Kallinen V E
yo
8. 4. 48 Juuka

HUOMIO

Pylkkänen A T
radioasent.
11. 8. 48 Juuka

Nikkonen P E
koneteknikko
9. 5. 47 Joensuu

Kiirehdit, vaikkeet tiedä, mihin pyrit.
Odotat jotain, mutta et osaa nauttia
siitä.
Miksi siis kaivaudut omaan ansaasi?

Ripatti V J
sähköasent.
20. 5. 48 U-Värtsilä

Mikä ei sinulta onnistu,
jää toisien kannettavaksi,
vaikka he eivät sitä haluaisikaan.

Kyllönen R T
puhelinasent.
9. 8. 48 Suomussalmi

Rissanen JA
sähköasent.
18. 8. 48 Rautavaara

Surakka M J
radiosent.
21. 11. 48 Outokumpu

Westerholm M G
opiskelija
7. 8. 45 Helsinki

„Kyllä jääkäri kestää,,

kertoman mukaan tämä kilpailu-
luontoinen marssi tullaan uusimaan
jokaisen ikäluokan kohdalla.

Parhaiden järjestys vetisellä
'känسامаратонilla' muodostui seu-
raavaksi:

Henkilökunta: 1) kers. J. Karttu-
nen 1.47,23 2) luutn E. Happonen
1.49,30 3) ylil M. Tanninen 1.55,56,
4) kers. J. Nyman 1.57,56 5) kers.
E. Sairanen 2.00,43 6) kers J. Karhu
2.01,30 7) luut P. Nevalainen 2.04,31

8) ylik R. Korhonen 2.04,56 9) majuri
A. Taskinen 2.05,30 10) kers K. Kajo
2.07,30.

Ikämiehet: 1) evl U. Huuhtanen
2.42,56 2) ylil T. Ollikainen 2.57,47
3) ylil A. Ikonen 3.21,55. Henkilö-
kuntasarjassa osanottajia 68.

Ryhmien välinen kilpailu varus-
miehet: 1) 14/RAUK alik Haukka
2.21,17 2) 1/EK alik Seppi 2.23,00 3)
2/3K alik Puustinen 2.26,03 4) 2/EK
alikä Määttä 2.26,30 5) 1/ErhK korp

Alen 2.27,24 6) 7/1 alik Silvennoi-
nen 2.28,10 7) 3/EK alik Kröger
2.28,26 8) 2/PstK korp Tahvanainen
2.30,59 9) 7/KrhK korp Kinnunen
2.34,41 10) 5/3K alik Myöhänen
2.39,26 11) 1/1K alik Palviainen
2.40,38, 12) 5/PstK korp Molkänen
2.42,16. Osanottajia 89 ryhmää
(ryhmän vahvuus 1+7).

Yksikköjen välinen kilpailu: 1)
EK 2.48,33 2) RAUK 3.14,13 3) 3K
3.14,29 4) 1K 3.19,33 5) KrhK 3.23,26

Syvärin ylitys yöllä 6. 10. 1944.

URHO SALPIO:

JR 9 - KarJP:n perinnejoukko-osasto

Talvisodan päätyttyä puolustusvoimain uudelleenjärjestelyssä perustettiin Kollaalla ja Uomaalla taistellutta JR 34:ää runkona käyttäen 12. Divisioonan joukoista 9. Prikaati. Prikaatin sijoituspaikaksi määrättiin Kontioniemi ja se muodosti toiminta-alueellaan nykyisen KarJP:n edeltäjänä varuskunnan, joten 9. Prikaati on Kontiorannan varuskunnan perustaja.

Joukko-osastossa saivat koulutuksensa ensisijaisesti Pohjois-Karjalasta kotoisin olevat asevelvolliset. Näiden joukossa vuodattivat harjoitushikensä KarJP:n jääkäreille tutuilla kankailla monet 9. Pr:n ja siitä muodostetun JR 9:n miehet, JR 9:n Killan nykyiset jäsenet. Varuskunnan rakentaminen oli silloin alkuvaiheessaan, majoitustiloina olivat aluksi teltat, myöhemmin parakirakennukset. Tilanteen kiristyessä keväällä v. 1941 9. Prikaati saatettiin sodanajan kokoonpanoonsa, jolloin siitä muodostettiin JR 9, KarJP:n perinnejoukko-osasto. Rykmenttiin liitettiin lähinnä ilomantsilaisista reserviläisistä muodostettu III pataljoona. Rykmentin komentajaksi määrättiin 9. Pr:n komentaja eversti A. Kuistio. JR 9 kuului 7. Divisioonaan (nk. Kalpadivisioonaa), jonka rykmentin lisäksi muodostivat mm. JR 30, JR 51, Kev. Os. 15, PPK/7. D ja KTR 2.

Kalpa-divisioonan joukko-osastona JR 9 10. 7. 41 alkaen osallistui taisteluihin Laatokan Karjalassa mm. Kirkkolahdessa, Kontio-Leppä-

lahdessa, Rytyssä, Kirjavalahdessa, Helylässä, Sortavalassa, Latvasyrjässä ja Otsoisissa, Itä-Karjalassa Nirkassa, Pyhäjärvellä, Kaskanassa, Muurmannin radan varrella Tarsepolissa, Sarrissa, Latvassa, Nirkassa ja Petäjeselässä sekä Petroskoi-Voznesenja-tien suunnassa Soksussa, Soutjärvellä ja Voznesenjassa (Syvärinniskalla) muodostaen hyökkäysvaiheen lopussa Syvärin ylityksen (6. 10. 41) jälkeen Syvärinjoen eteläpuolelle Äänisjärvestä alkaneen sillanpääaseman. Sillanpääasemassa Osta—Levina-lohkolle rykmentti kävi ajoittain kiivaita torjuntataisteluita. Vihollisen suoritettua läpimurron Karjalan kannaksella 10. 6. 44 jouduttiin myös Anuksen kannaksella suorittamaan vetäytyminen.

JR 9 vetäytyi 17. 6. 44 alkaen 31. 5. 43 komentajaksi tulleen eversti B. Iksen johdolla Voznesenjasta Petroskoihin, joka luovutettiin taisteluita, ja Prääzään, kävi kovia torjuntataisteluita Laatokan suunnasta hyökkäävää vihollista vastaan Nirkassa ja Topasjärvellä sekä vetäytyi koko ajan kiivaasti ylivoimaista vihollista vastaan taistellen Vieljärvelle, Tulemajärvelle, Kolatsekään ja Loimolaan. Taisteltuaan välillä Loimola—Uomaa-linjalla Uuksujärvellä rykmentti puolusti Loimola—Muuanto-linjaa väli- rauhan tulon 4. 9. 44 marssien siten tietä Muuanto—Jalovaara—Prolanvaara—Värtsilä tavoitteesensa Tohmajärven alueelle, josta rykmentti oli 10. 7. 41 aloittanut hyökkäyksensä. Rengas oli umpeu-

tunut, sota JR 9:n osalta oli päättynyt. Rykmentin vaiheista 1941—44 JR 9:n juhlatoimikunta julkaisi 1960 ev. Väinö Salmelan laatiman selostuksen »Taisteleva JR 9».

JR 9 täytti maamme puolesta kunniakaasti tehtävänsä. Urhoollisuudesta ja johtajataidostaan sai kuusi rykmentissä palvelutta korkeimman kunniamerkin, Mannerheimristin. Rykmentin taival oli raskas, kokonaistappiot olivat yli 6100 upseeria, aliupseeria ja miestä (kaatuneita yli 900), noin kaksinkertaiset rykmentin vahvuuteen nähden ja noin puolet Kalpa-divisioonan tappioista. Moni perhe jäi kaipaamaan huoltajaansa ja vanhemmat poikiaan, moni palasi sodasta invalidina ja jokaiseen jätti kestetty henkinen ja fyysinen rasitus jälkivaikutuksensa. Rykmentin reipas ja rehti henki, velvollisuudentunto, kotimaanrakkaus ja peräänantamaton sitkeys tekivät mahdolliseksi tehtävien tinkimättömän täyttämisen sodan ankarissa oloissa. Ne ovat kunniaaksi koko maalle ja erityisesti Pohjois-Karjalalle, josta pääosa rykmentissä palvelleista oli kotoisin. Annettu uhri ei ollut turha; pienentyneenäkin maamme on edelleen itsenäinen, jossa me JR 9:stä jäljelle jääneet JR 9 Killan jäsenet ja te nuoremmat KarJP:n miehet voitte elää vapaina kansalaisina.

JR 9:ssä palvelleet jättävät KarJP:lle perinnöksi elämänuskon, rakkautensa kotimaahan ja rehdin jääkärihengen niin hyvien kuin vaikeidenkin päivien perustaksi.

Arvi A. Lallukka:

Reservin aliupseerien järjestötoimintaa Pohjois-Karjalassa

Reservin aliupseerien järjestötoiminta maakunnassamme alkoi syksyllä 1935 Joensuuhun perustetun Joensuun Aliupseerikerhon merkeissä. Sen toiminta alkoi varsinaisesti 9. 10. 1935, jolloin jaettiin ensimmäiset painetut jäsenkortit ja päätettiin yhteistoiminnasta res.upseerikerhon kanssa. Eräkoisesti luentojen pito, taktillisten tehtävien harjoittelu ja kilpailutoiminta olivat tuon ajan toimintamuotoja. Aatteellista toimintaa ei ollut, mutta kaikkinaisesta puolueettomuudesta pidettiin kiinni ja kerhon jäsenistöön kuului paljon sellaisia res.aliupseereita, jotka eivät kuuluneet silloiseen sk-järjestöön. Jäsenmaksu oli tuolloin 10:— vuodelta.

Sotien aikana ei ollut toimintaa, kuten muualla maassa, sillä epävakaiset olot, monet muutot ja arkistojen tuhoutumiset la mauttivat sen.

Toiminnan uudelleen elvyttäminen aloitettiin keväällä 1954 ensin pienemmissä ryhmissä keskustellen ja uusia toimintamuotoja suunnitellen. 28. 5. 1954 pidetyssä yleisessä kokouksessa päätettiin toiminta aloittaa uudelleen nimellä Joensuun Seudun Reservialiupseerit r.y. ja yhdistykselle hyväksyttiin säännöt,

mitkä ovat edelleenkin pieniä korjauksia lukuunottamatta voimassa, ja se ilmoitettiin yhdistysrekisteriin.

Pian alkoi res-au-yhdistyksiä syntyä muuannekin maakuntaan ja niiden yhteistoimintaa ohjaamaan perustettiin 20. 11. 1955 Reservin Aliupseerien Pohjois-Karjalan piiri. Sääntöluonnoksen oli laatinut Kuusjärven Reservialiupseerit r.y:n, jonka toimesta myös perustamiskokous kutsuttiin koolle. Perustamisen aikoina oli Pohjois-Karjalassa 6 resau-yhdistystä. Nyt niitä on 21. Piirin puheenjohtajana on koko ajan ollut yliv. Arvi A. Lallukka ja piirin hallitukseen kuuluu hänen lisäksi vielä 2 ensimmäisen hallituksen jäsentä, vääp. Veikko Metsälä ja yliv. Martti Virrantalo. Muut toimihenkilöt ovat nuorempien ikäluokkien miehiä.

Piirin toiminta keskittyi alkuvuosina uusien yhdistysten perustamistyöhön, sekä monien muistoristi- ym. tilaisuuksien järjestämiseen, sekä suhdetoiminnan aloittamiseen muihin järjestöihin ja yhteisöihin päin. Noilta ajoilta on peräisin myös KarJP:n Priimuskilpi AUK:n seinällä.

En malta olla mainitsematta, että 27. 1. 1956 pidettiin Nurmeksessa kokous, missä päätettiin että reservin upseerien ja reservin aliupseerien kaikkinaisen ulospäin suuntautuva toiminta on yhtenäistettävä koko maassa ja vain jäsenkohtaiset asiat jäisivät kummankin järjestön sisäisiksi asioiksi. Joensuussa tehtiin samanlainen päätös heti tämän jälkeen ja myöhemmin Savonlinnassa ja Raahessa pidetyt kokoukset asettuivat tukemaan pohjoiskarjalaisia. Seuraus oli, että Helsingissä otettiin maakuntien kuulumiset huomioon ja molempien res.järjestöjen yhteistoiminta aloitettiin, eikä siitä ole ollut kuin hyviä kokemuksia kerrottavana. 11. tn 1956 pidetyssä yhteisessä kokouksessa perustettiin »Karjalan Pojat»-niminen julkaisu ja »Karjalan Poikien Kilta»-niminen yhteistoimintaelin maakunnan eri yhteisöjen yhteistoimintaa ohjaamaan.

Kilpailutoiminta tuli piirin portaaseen 18. 11. 1956, jolloin Ylämyllyllä pidettiin piirin ensimmäiset pienoiskiväärkilpailut. Sen jälkeen on ampumakilpailuja ja erilaisia maastokilpailuja pidetty paljon sekä piirin omina että YT-kilpailuina, res. upseerien- ja varuskuntien kerhojen kera. Koko maata käsitävissä kilpailuissa ovat piirimme kilpailujoukkueet saavuttaneet mestaruuksia ja monia kärkeipään sijoituksia vuosien mitaan. Myöskin monta mieskohtaista mestaruutta on tullut piirimme jäsenille.

Toimintakertomuksessaan 31. 12. 1956 kirjoittavat toimihenkilöt mm. seuraavasti — »Johtokunta on suunnitellut kesäleiriä nuorille aliupseereille, filmi- ja esitelmätilaisuuksia kiertävinä jaksoina — Pitäisi olla vapaassa käytössä filmikone —». Vuosien mittaan on filmikoneita hankittu. Nyt niitä on piirimme käytössä 16 kappaletta ja lisäksi res.ups. piirillä 1 kone. Vuoden 1967 loppuun mennessä on Pohjois-Karjalassa pidetty yhteensä 22.735 filmien esitystilaisuutta ja niissä kävi 1.588.351 henkeä. Tähän lukuun sisältyvät myöskin kouluissa pidetyt filmitilaisuudet, mutta sittenkin se on todistus hyvästä harrastuksesta.

Tämä laajalla pohjalla suoritettu jatkuva valistustoiminta on vaikuttanut sen, että res.järjestöjen toiminta katsotaan aivan luonnostaan kuuluvaksi maakunnan seura- ja harrastustoimintaan ja se nauttii kansalaisten myötämielisyyttä yli kaikkien luokka- ja puoluerajojen.

On kysytty, mitä tulevaisuuden suunnitelmia on tehty? Siitä päättää vasta piirin vuosikokous, mutta toivomuksena on saada

- naapuriyhdistysten alueellinen yhteistoiminta ripeämmäksi.
- kilpailukaluston määrä sellaiseksi, että se riittäisi.
- esitelmä- ja filmitoimintaa vieläkin tehostetummaksi,
- neuvottelu- ja retkeilypäiviä lisätyksi.
- jäsenmäärän lisäystä, sekä lahjoitusten saantia piirilleme.

Majuri M.
Virmakoski

Suomen Reserviupseeriliitto valtakunnallisena järjestönä

Suomen Reserviupseeriliitto, jonka jäsenistö nousee huomattavasti yli 30.000:n, on katsottava voimakkaaksi valtakunnalliseksi järjestöksi, jonka panos maamme turvallisuuspolitiikassa on huomattavan suuri. Kun RUL tämän vuoden alkupuoliskolla uusi sääntönsä, jonka mukaisesti liiton toimintaa johtaa kolmi-vuotiskaudeksi valittu liittovaltuusto, laadittiin myös toiminnan suuntaviivat vuosiksi 1968—71.

Tässä suunnitelmassa todetaan mm. seuraavaa:

— Suomen Reserviupseeriliitto on reservin upseerien yhteenliittymä. Upseereina liiton jäsenet ovat jo antamansa sotilavalan velvoituksen mukaan lailisen hallitusvallan alaisia.

Suomen puolueettomuusasema merkitsee sitä, että Suomi ei valmistele sotaa, mutta on valmis puolustamaan alueensa loukkaamattomuutta.

— Liitto jäsenineen on valmis aktiivisesti myötävaikuttamaan kansainvälistä rauhaa, kansojen välistä ystävyyttä ja Suomen turvallisuutta edistävää toimintaa. Kansainvälisen rauhan edellytyksenä on toisten kansojen itsenäisen olemassaolon kunnioittaminen.

— Suomen itsenäisyys, rauha ja puolueettomuus ovat puolustamisen arvoisia. Niitä kannattaa puolustaa, niitä pystytään tarvittaessa puolustamaan myös sotilaallisilla keinoin. Kun tiede-

tään, että nykyisetkin suomalaiset ovat valmiit torjumaan vaivautta uhkaavat voimat ja että Suomen maanpuolustus on kehitetty lujaksi, on se omiaan vähentämään puolueettomuuttamme vastaan kohdistuvaa uhkaa.

Suomen puolustusvoimat tarvitsevat pätevän upseeriston, jonka ratkaisevan enemmistön muodostavat nuoret kenttäpalvelukseen tarvittavat reservin upseerit. Suomen reservin upseereilla tulee olla samat mahdollisuudet puolustusvoimien johdon alaisina hankkia tarvittavat tiedot ja taidot sekä ylläpitää niitä kuin muidenkin puolueettomien maiden reservin upseereilla. Liitto ja sen jäsenet korostavat erityisesti nuoren upseeriston kouluttamisen tärkeyttä.

Liiton toiminnan päämääränä on reservin upseerien keskinäisellä yhteistoiminnalla edistää yhteiskuntamme puolustusmahdollisuuksien kannalta tärkeiden upseeritietojen ja -taitojen ylläpitämistä ja kehittämistä sekä reservin upseereiden keskinäisen yhteenkuuluvaisuuden lisäämistä. Liitto pyrkii näihin päämääriin kehittämällä toimintansa seuraaville päälohkoille:

1. Aatteellinen toiminta, jonka puitteissa pyritään lisäämään jäsenistön tietomäärän puolueettomuus- ja turvallisuuspoliittisissa kysymyksissä sekä ylläpitämään ja luomaan kiihkeitä, kansallisiin oloihimme soveltuvaa maanpuolustustahtoa.

2. Koulutustoiminta, jonka tarkoituksena on antaa perustiedot nykyaikaisen johtamisen periaatteista ja jonka puitteissa tutkitaan johtamiskoulutuksen alan laajentamista nykyisestäään sekä johtajakoulutuksen ulottamista perustasoa korkeammalle.

3. Urheilutoiminta, jonka tavoitteena on jäsenistön fyysisen ja sotilaskunnan ylläpitäminen mahdollisimman korkeana sopivia liikuntamuotoja käyttäen.

Haluan erityisesti korostaa 2. kohdassa mainittua johtamiskoulutusta, joka on nykyisin astumassa esille näkyvänä ja konkreettisenä toimintana.

Esimiehelle ei riitä pelkkä ammatitieto ja -taito, vaan hän tar-

vitsee myös tietoutta johtamisen pääperusteista: ihmissuhteista, ryhmän käyttäytymisestä, johtamismenettelyistä, johtamisen välineistä jne. Varusmiesaikana annettava johtamistaidollinen koulutus on riittämätöntä ja sitä on väike sellaisenaan soveltaa siviilielämän johtotehtäviin. Teollisuuden ja työelämän piirissä koulutusta harjoittaa mm. Teollisuuden Työnjohto-opisto, mutta on selvää, että kaikki reservin upseerit eivät voi tulla tämältyyppisen koulutuksen piiriin.

Näiden puutteiden korjaamiseksi RUL suorittaa laajaa johtamistaidollista koulutusta. Tavoitteena on tarjota koulutustilaisuuksia ja opastusta lähinnä nuoremman polven reserviupseereille, jotta nämä voisivat vapaaehtoisuuden puitteissa kehittää johtamistaitoaan, jonka merkitys nyky-yhteiskunnassa kaikilla sektoreilla jatkuvasti korostuu.

Näiden kurssien tarkoituksena on jakaa käytännön johtamismenettelyä koskevaa tietoutta sekä analysoida pulmatilanteiden avulla käytännön johtamistehtäviä samoin kuin kehittää sellaisia persoonallisuuden piirteitä, jotka soveltuvat nykyaikaiseen johtamisilmastoon ja edistävät myönteisiä johtamisasenteita sekä yhteistoimintakykyä.

Johtamistaidon kurssit sisältävät seuraavat aiheet:

- Johtajuuden määritelmät
- Yksilöpsykologia
- Ryhmäpsykologia
- Organisaatio-oppi
- Päätöksentekoprosessi ja informaatio
- Johtamisen välineet, hallinnan muodot ja arvovalta
- Johtamismenettelyt
- Neuvottelumenettelyt

Pohjois-Karjalan piirissä on johtajakoulutus juuri käynnistetty kahdella paikkakunnalla Joensuussa ja Lieksa—Nurmes alueella. Piirin koulutustoimikunta on myös pitänyt jo ensimmäisen kokouksensa ja päättänyt koulutuksen käytännöllisestä toteuttamisesta. Johtajakoulutuksen »vetäjinä» toimivat majuri Aulis Koivusalo ja vänr. Unto Männistö.

Killan Helsingin Osaston vierailu Pohjois-Karjalassa

Konkreettisen yhteydenpidon ja muistojen verestämissen merkeissä suoritti KarJP:n Killan Helsingin osasto 11 hengen voimalla elokuisena viikonloppuna vierailun Kontiorantaan ja Pohjois-Karjalaan. Vapaussotureiden ikäpolvella ja »keskiikäisten polvella» oli kummallakin edustajansa retkeläisten joukossa, mutta luonnollisesti Kontiorannassa palvelleilla nuorilla – yhdessä kauniimman sukupuolen edustajien kanssa – oli suurin ryhmä retkeläisistä. Matkan johtajana toimi kiltaveli Tauno Holopainen.

Heti molempien autojen saavuttua varuskunta-alueelle alkoi tiivis ohjelma. Ruokailun jälkeen kiltalaiset seurasivat sinkoammuntaa Sairaalaansuolla, mitä seurasi tutustuminen varasto- ja kasarmialueeseen. Erityisellä mielenkiinnolla tutustuttiin Kontiorannan uusimpaan nähtävyyteen, Kollaan Vasamalla sijaitsevaan korsuun. Sotilas-kodissa vierailun jälkeen seurasi ohjelmassa saunominen pataljoonan henkilökuntaan kuuluvien seurassa rantasau-nassa. Lauantain ohjelman päätti upseerikerholla vietetty kerhoilta, jonka kestäessä oli tilaisuus esittää niin vakavampia kuin kevyempiäkin ajatuksia.

Sunnuntaina retkeläiset ehtivät vielä tutustua varuskunta-alueeseen tarkemmin ennenkuin lähdettiin kiertoaje-

lulle Pohjois-Karjalaan. Luutnantti Laakkosen toimiessa oppaana retkikunta suuntasi kahdella autolla kul-kunsa Uimaharjun kautta Koitereen pohjoispuolelle, Suomujärvelle. Täällä tutustuttiin kenraali Raappanan majaan ja sen kauniiseen lähiympäristöön. Suomujärveltä matka jatkui Ilomantsiin; Hattuvaa-rassa pysähdyttiin ihailemaan tsasounaa, Ilomantsin kirkon-

kylässä vierailtiin Runonlau-lajanpirtissä. Retki jatkui vielä Möhkön suuntaan, missä tutustuttiin Oinassalmella sijaitsevaan Tolvajärven taiste-lujen muistomerkkiin ja entisöityyn kk-asemaan.

Monivaiheisen kiertomatkan päätteeksi palattiin vielä Joensuun kautta Kontioran-taan, ennenkuin aloitettiin pitkä kotimatka kohti Helsinkiä.

Tapahtumia Helsingin osaston syksyisestä ohjelmasta

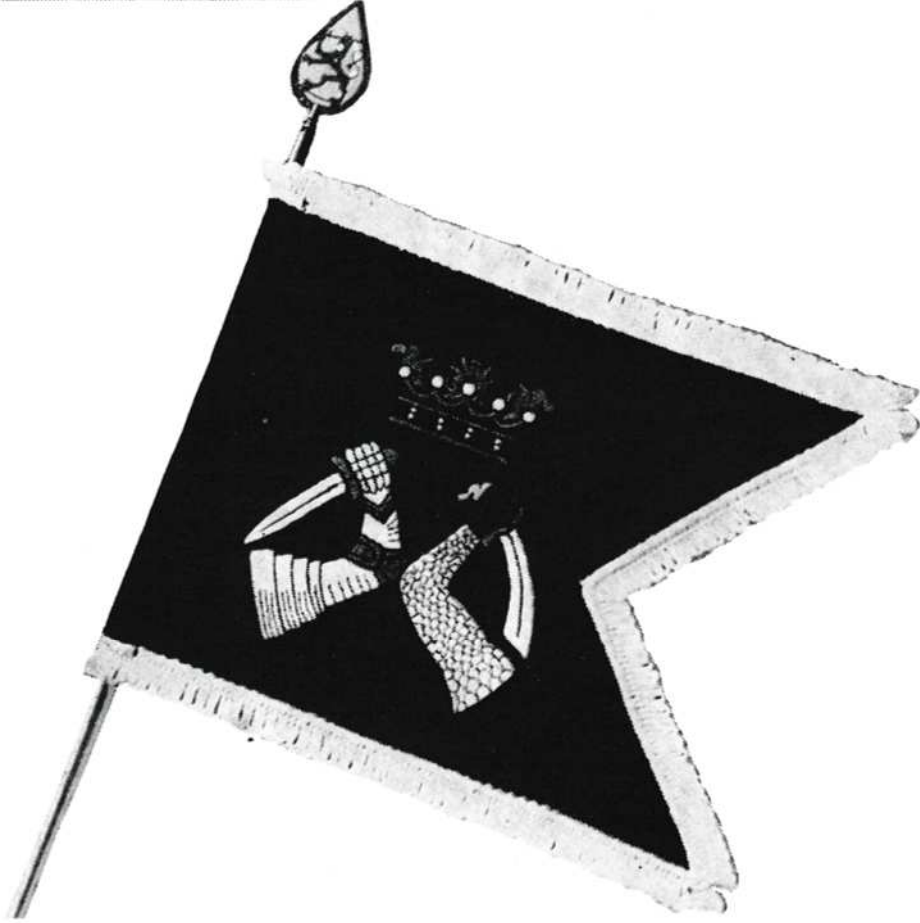
2. 9. Helsingin osaston johtokunta kokoontui Katajanokan upseerikerholla
8. 9. Yhdessä Kontioran-nasta saapuneiden kiltaveljien kanssa osallistuttiin noin kolmenkymmenen hengen voimalla valtakunnalliseen maanpuolustusjuhlaan Laakson ratsastuskentällä.
28. 9. Pidettiin osaston vuosikokous Santahaminnassa UudJP:n upseerikerholla. Valittiin johtokunnan jä-

- senet. Kenraali Maunulan pyydettyä vapautusta tehtävästään osaston uudeksi puheenjohtajaksi valittiin metsänhoitaja Tauno Holopainen.
18. 10. Uusi johtokunta piti Katajanokan upseerikerholla järjestäytymiskokouksen. Varapuheenjohtajaksi valittiin kiltaveli U. K. Lehtonen, vanhemmaksi sihteeriksi kiltaveli Matti Hilve ja nuoremaksi sihteeriksi kiltaveli Kari Talvitie.

HELSINKIIN SIIRTYVÄT KILTAVELJET. JOS HALUAT MUKAAN TOIMINTAAN, OTA YHTEYS

Vanh. sihteeriksi kiltaveli Matti Hilve, Mikael Lybeckink. 12 B 15 Helsinki 25

Nuor. sihteeriksi kiltaveli Kari Talvitie, Itä-Kaivopuisto 7 A 7 Helsinki 14. Puh. 635 752.

Uusi lippu patal- joonalle

Karjalan Jääkäripataljoonan vuosipäivän vietto 20. 11. 1968

- Klo 9.00 Seppelien lasku Kontiolahden sankarihau-
dalle
- » 10.00 JR 9 Killan muistolaatan paljastustilaisuus
esikunnan edessä
- » 11.00 KarJP:n uusitun lipun nauлаustilaisuus soti-
laskodissa, puhujana rovasti E. Piironen
- » 12.30 Vuosipäivän paraati Kollaän Vasamalla
— paraatikatselmus
— kenttähartaus
— sotilasläänin komentajan puhe
— uusitun lipun luovuttaminen, puhuu ro-
vasti A. Kukkonen
— ohimarssi
- » 14.00 Juhlalounas ruokalassa
- » 15.30 Pääjuhla voimisteluhallissa
- » 20.00 Juhlatanssiaiset upseereille ja heidän kutsu-
vierailleen Joensuun Kareliassa
— aliupseerien juhlatilaisuus aliupseeriker-
holla erikseen jaettavan ohjelman mukaisesti
— varusmiestanssiaiset voimisteluhallissa klo
19.00—24.00

KarJP:n vuosipäivänä 20. 11. 1968
klo 11.00 tapahtuu pataljoonan uusitun
lipun nauлаus. Entinen lippu on uutta
huomattavasti pienikokoisempi ja tar-
koitettu pyörässä kuljetettavaksi. Kos-
ka lippua kuljetetaan nykyisin autossa,
on luonnollista, että lippu on kooltaan
suurempi. Niinpä keväällä 1968 annet-
tiin pääesikunnasta uudet määräykset
lipusta. Koko on 80 cm x 95 cm, lei-
kattu kielekkeelle siten, että kielekkei-
den väli muodostaa suoran kulman.
Lipun reunassa on n. 4 cm:n pituinen
ripsu. Lipun kuvion suhteet ovat enti-
set. Tanko on kahdesta erillisestä, kier-
teisiin kiinnitysheloin saumatusta kap-
paleesta yhteen koottu. Sen vapaana
oleva osa on 190 cm, kärki 30 cm.

Nauлаustilaisuuden ohjelmassa on it-
se lipun nauлаamisen lisäksi KarJP:n
komentajan evl U. Huuhtasen terveh-
dyssanat ja rovasti E. Piironen puhe
sekä soittokunnan esityksiä. Nauлаus-
tilaisuuden jälkeen klo 12.30 on pa-
raati Kollaän Vasamalla, jonka jälkeen
tapahtuu uuden lipun vastaanotto ja
luovutus pataljoonalle sekä vanhan li-
pun luovutus sotamuseon edustajalle.
Uusi lippu otetaan käyttöön välittö-
mästi tämän jälkeen.

Lipun uusimishankkeen takana on
laaja joukko karjalaisen kulttuurin,
talouselämän, julkisen sanan, reservi-
läisjärjestöjen, siviili- ja kirkkohallin-
non edustajia sekä myös yksityisiä
henkilöitä.

Karjalan Jääkäripataljoona kiittää
kaikkia uuden lipun rahoittamiseen
osallistuneita.

Pajarinen
& KUMPP.

Pankkitalo, puh. 23 360
Kauppakatu 24, puh. 22 124

**JOENSUUN
AUTO-
KALUSTO**

JOENSUU, TORIKATU 11, PUH. 24 111
VALTUUTETTU VW-PIIRIMYYJÄ
JOENSUUN TALOUSALUEELLA

OSAKEYHTIÖ

HALLMAN

**HOTELLI
PIELLISHOVI**

Viihtyisä ravintola ja grilli
Puh. 23 551

SOK

OSUUSKAUPAT
POHJOIS-KARJALASSA

ERÄ-URHEILU

JOENSUU, NISKAKATU 11

OMA-APU

Joensuun **AUTO Oy**

Kähkönen oy
PUKINETALO

JOENSUU

... JA KIHLAMATKAN OSOITTEEKSI

KEIJON KELLO

KAUPPAK. 32, PUH. 23 990

Sormussoppi- ja kihla-
kellaripalvelu
Kellonkorjaukset, kulta- ja
hopeatyöt nopeasti
Filmirullat nopeasti valo-
kuviksi

TERVETULO A
KOSKIKATU 5, (Vanhan
Apteekin vieressä)

**ATRIA-LENKKI, jokapäivän
l e n k k i**

LIHAKUNTA

Oy Wilh-Schauman Ab

JOENSUU

**Joensuun Huonekalu-
keskus Oy**

JOENSUU

Paperikauppa

Tervetuloa ystävälliseen SPAR-kauppaan

A s e m a - K o n t t i

Räsänen & Saarikoski

Puh. 73 190

<p>Helge Mustonen KONTIOLAHTI as. puh. 73 167</p> <p>AINA TEITÄ LÄHELLÄ</p>	<p>KUKKIEN KIELTÄ VOI LUKEA. OIKEIN VALITUT JA KAUNIISTI SIDOTUT KUKAT SANOVAT ENITEN</p> <p>Mänttärin Puutarha Kontiolahti, puh. 73 179</p>
<p>Puusepäntiike Matti Puhakka</p> <p>Kontiolahti — puh. 73 188</p>	<p>Lieksan Rauta-Osakeyhtiö</p> <p>LIEKSA</p>
<p>„KELLOT JA KIHLAT PEHKOSELTA.” Otto Pehkonen Oy KELLO-, KULTA- JA SILMÄLASILIIKE Lieksa — ☎ 80 Alansa suurin, vanhin ja monipuolisin liike paikkakunnalla</p>	<p>Esa-Takomo E. A. SAARELAINEN</p> <p>Lieksa, puh. 100</p>
<p>Pielisjärven Osuusliike</p> <p>LIEKSA</p>	<p>Lieksan Kirja- ja Paperikauppa Oy</p> <p>LIEKSA</p>
<p>Lieksan Kauppa-Osakeyhtiö</p> <p>LIEKSA</p>	<p>Karjalainen Kauppa-Aitta ARVI A. LALLUKKA</p> <p>Kauppakulmassa Joensuussa</p>
<p>Enon Kirja-Paperi- ja Kemikalia</p> <p>Kaltimo — Uimaharju</p>	<p><i>Joenkulta</i> okuvasilta KULTASILTA SILTAKATU 4</p>
<p>Super Market Metsälä</p> <p>Outokumpu, puh. sarja 5306</p>	
<p>Veljekset Kuokkanen Oy</p> <p>OUTOKUMPU</p>	

*Kiitämme
ilmoittajia
kannatuksesta!*

Muistattehan siviilissä:

TURO TYYLIN TEKEE

— TAPAHTUMAPAIKKA —

Pikalounas klo 11.00 —
15.00 — 3:50 Tanssia joka
ilta — monipuolista oh-
jelmaa

Tulkaa viihtymään

KAIKKEA TALOUTEENNE

eduksenne

-kaupasta

ITÄLOHI OY

Valmistaa kalasta ja vihan-
neksista herkuja, joita myy-
dään Kalamyymälässä Joen-
suun Kauppahallissa.

**POHJOIS-KARJALAN AUTOALAN
LIIKKEIDEN YHDISTYS RY.**

**AUTO
KARJALA**

Joensuu
Teollisuuskatu 1
Sarja 22 801

KARJALAN TALON RAVINTOLA

Ilosaari Joensuu puh. 23 273

SOTAINVALIDIEN KUKKAKAUPPA

Joensuu Pankkitalo. Puh. 22 050

Rengas-Apu
O. NUUTINEN

LIEKSA

JOENSUU

**POIS TURHAT
LUISTELUT,
ALLE VARMAT
HAKKAPELIITAT**

Voittamaton suomalainen —
Hakkapeliitta. Maailman ensim-
mäinen nastoitusta varten suun-
niteltu talvirengas. Nastoitettu
Hakkapeliitta ei luistele. Se tuo
varmaa ajoturvallisuutta.

VARUSMIES!

Ajokorttiasioissa palvelemme teitä asiantuntemuksella. Autokoulumme sijaitsee varuskunnan tienhaaras-
sa.

Käytä vapaa-aikasi hankkimalla ajokortti koulumme kautta.

Tervetuloa!

AUTOHALLI
KONTIOLAHTI

RAUMA-REPOLA Oy

ENSO - GUTZEIT OSAKEYHTIÖ

PANKAKOSKEN JA
UIMAHARJUN TEHTAAT

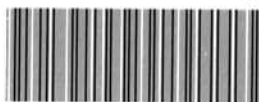
**Suosittellemme
jäätelö- ja
kahvi-
baarejamme**

JOENS. YMP. OSUUSMEIJERI

39 Ko 1

Kajalm..

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00151566

